د حضرت دانيال نبی کِتاب ـ ماخذ انبياء

حضرت دانيال د نبوکدنضر په دربار کښې

١ (١) د يهوداه د بادشاه د يهويقيم د حکومت په دريم کال، د بابل بادشاه نبوکدنضر يروشلم ته راغلو او هغه يې محاصره
کړو. (٢) او مالِک خُدائ يهويقيم د يهوداه بادشاه سره د خُدائ د کور څۀ خاص څيزونه د هغۀ لاسونو ته حواله کړل. هغۀ دا د
خُدائ د کور سامانونه بابل ته د خپل معبود کور ته يوړل او دا يې د خپل معبود د کور په خزانه کښې کېښودل. (٣) نو بيا
بادشاه د خپل دربار مشر خصی آفسر آشپيناز ته حکم وکړو، چې يو څو بنی اِسرائيليان چې د شاهی خاندان او مخوريزو سره
سره تعلق ساتی راولئ. (٤) يو څو ځوانان چې هيڅ قسمه جسمانی عيب په کښې نۀ وی، چې ښکلی، او د هر قسمه زده کړې
قابليت په کښې وی، ښۀ هوښيار وی، په پوهېدلو کښې تېز، او د شاهی محل د خِدمت قابل وی راوله. هغه به دې ځوانانو ته د
بابل د ژبې او د ادب لوستلو تربيت ورکړی. (٥) نو بادشاه د خپل دربار د شاهی دسترخوان نه هغوئ ته د خوراک خوړلو او د
ميو خښلو حکم ورکړو. دوئ ته به درې کاله تربيت ورکړے شی او د دې نه وروستو به دوئ د بادشاه د خِدمت دپاره حاضر
شی. (٦) په هغوئ کښې ځينې د يهوداه د قبيلې ؤو لکه دانيال، حننياه، ميشائيل او عزرياه. (٧) هغه د خصيانو مشر آفسر په
هغوئ نوی نومونه کېښودل، په دانيال يې بيلطشضر، په حننياه يې شدرک، په ميشائيل يې ميشک، او په عزرياه يې عبدنجو نوم
کېښودو. (٨) خو دانيال دا فيصله وکړه چې خپل ځان به په شاهی خوراک او شاهی ميو نۀ پليتوی، او هغۀ د خصيانو د مشر
آفسر نه اجازت وغوښتو چې هغه په دې طريقې ځان نۀ پليتوی. (٩) نو اوس خُدائ پاک د خصيانو د مشر آفسر په زړۀ کښې د
دانيال دپاره مينه او رحم واچولو، (١٠) خو د خصيانو مشر آفسر دانيال ته ووئيل، ”زۀ د خپل مالِک بادشاه نه يرېږم، چا چې
ستاسو خوراک څښاک مقرر کړے دے. او کۀ هغه تاسو د نورو همزولو ځوانانو نه کمزوری وګوری نو بيا به څۀ کيږی؟ نو
بادشاه به بيا ستاسو په وجه زما سر پرې کړی.“ (١١) دانيال بيا هغه ملازم ته وفرمائيل کوم چې د خصيانو مشر آفسر په دانيال،
حننياه، ميشائيل او عزرياه مقرر کړے وو، (١٢) ”مهربانی وکړئ تاسو د خپلو نوکرانو د لسو ورځو دپاره اندازه واخلئ، او مونږ
ته د خوراک دپاره سبزی او د څښلو دپاره د اوبو نه بغير بل څۀ مۀ راکوئ. (١٣) نو بيا زمونږ شکلونه د هغه ځوانانو سره وګوره
څوک چې شاهی خوراک څښاک کوی، او بيا د خپلو نوکرانو سره هغه شان وکړه څۀ چې تۀ ګورې.“ (١٤) نو هغه بيا دې خبرې
ته راضی شو او لس ورځې يې د هغوئ اندازه واخستله. (١٥) د لسو ورځو په آخر کښې هغوئ د نورو ټولو ځوانانو نه صحتمند
او ښۀ ښکارېدل چا چې شاهی خوراک کولو. (١٦) نو بيا هغه ملازم د هغوئ نه مقرر شوے خوراک او مے اخوا کړل او د هغې
په ځائ يې سبزی ورکړه. (١٧) نو دې څلورو واړو ځوانانو ته خُدائ پاک د هر قسم ادب، عِلم، پوهه او زده کړه ورکړه، او
دانيال هم د هر قسم رويا او خوبونو تعبير کولے شو. (١٨) کوم وخت چې بادشاه د هغوئ د تربيت دپاره مقرر کړے وو پوره
شو، نو بيا د خصيانو مشر آفسر هغه ټول ځوانان نبوکدنضر ته پېش کړل. (١٩) بادشاه د هغوئ سره خبرې وکړې، او هغۀ يو
کس هم په دوئ کښې د دانيال، حننياه، ميشائيل او عزرياه برابر پيدا نۀ کړو، نو هغوئ د بادشاه په دربار کښې په خِدمت کولو
مقرر شول. (٢٠) بادشاه د عقل او پوهې په هره مسئله کښې به چې کله د هغوئ نه تپوس کولو، نو هغۀ هغوئ د خپل سلطنت د
ټولو جادوګرو او نجوميانو نه لس چنده هوښيار بياموندل. (٢١) او دانيال د فارس د خورس د بادشاهۍ اول کال پورې هلته په
شاهی دربار کښې خِدمت کولو.

د نبوکدنضر خوب

٢ (١) د خپلې بادشاهۍ په دويم کال، نبوکدنضر داسې خوبونه وليدل چې د هغۀ سوچ يې ګډوډ کړو، او هغۀ ته بيا خوب نۀ
ورتلو. (٢) نو بيا بادشاه جادوګر، فالګر، کوډګر او نجوميان راوغوښتل چې هغۀ ته ووائی چې هغۀ څۀ خوب ليدلے دے. هر
کله چې هغوئ راغلل او د بادشاه په وړاندې ودرېدل، (٣) هغۀ دوئ ته ووئيل، ”ما يو خوب ليدلے دے کوم چې زۀ ډېر پرېشانه
کړے يم او زۀ غواړم چې په دې پوهه شم چې د دې خوب څۀ مطلب دے.“ (٤) نو بيا نجوميانو هغۀ ته په آرامی ژبه کښې

ووئیل چې، ”بادشاه سلامت دې تر ابده ژوندے وی. خپلو خادِمانو ته دې خپل خوب بیان کړه، نو مونږ به د هغې تعبیر تاسو ته
ووایو.“ ۵ خو بادشاه نجومیانو ته ووئیل، ”ما دا پخه فیصله کړې ده، کۀ چرې تاسو ما ته دا ونۀ وایئ چې زما خوب څنګه وو
او تعبیر یې نۀ کړئ، نو زۀ به تاسو ټوټه ټوټه کړم او ستاسو کورونه به د خاورو په ډېرو بدل کړم. ۶ خو کۀ تاسو ما ته زما
خوب ووایئ او بیا د هغې تعبیر راته ووایئ، نو زۀ به تاسو ته تحفې، انعامونه او لوئ عزت درکړم. اوس تاسو ما ته زما خوب
ووایئ او هغه راته تعبیر کړئ.“ ۷ نو یو ځل بیا هغوئ هغۀ ته ووئیل، ”بادشاه دې خپلو خادِمانو ته خپل خوب بیان کړی، او
مونږ به یې تعبیر کړُو.“ ۸ نو بیا بادشاه هغوئ ته په جواب کښې ووئیل، ”زۀ په دې یقین لرم چې تاسو د وخت نه فائده اخلئ،
ځکه چې تاسو په دې پوهه شئ چې دا زما پخه فیصله ده. ۹ کۀ چرې تاسو ما ته زما خوب ونۀ وایئ، نو بیا تاسو دپاره
صرف یوه سزا ده. تاسو دا صلاح کړې ده چې ما ګمراه کړئ او راته دروغ ووایئ او ما دوکه کړئ، او تاسو دا اُمید ساتئ چې
زما سوچ به بدل شی. نو بیا تاسو ما ته زما خوب ووایئ، او بیا زۀ به په دې پوهه شم چې تاسو یې ما ته تعبیر هم راکولے شئ.“
۱۰ نجومیانو بادشاه ته په جواب کښې ووئیل، ”په زمکه داسې هیڅ څوک نشته چې د بادشاه په دې خبره عمل وکړی. تر اوسه
پورې داسې نۀ دی شوی چې یو بادشاه د خپل فالګر، جادوګر یا نجومی نه داسې تپوس کړے وی، کۀ هغه بادشاه هر څومره
لوئ او طاقتور وی. ۱۱ بادشاه سلامت تاسو چې څۀ غواړئ هغه یو ناممکن کار دے. دا بادشاه ته د هغۀ د معبودانو نه بغیر
هیڅ څوک نۀ شی څرګندولے، او هغوئ د انسانانو سره نۀ اوسیږی.“ ۱۲ بادشاه چې کله دا واورېدل نو په دې هغه ډېر زیات
په قهر شو او حکم یې وکړو چې د بابل ټول هوښیاران او پوهان دې قتل کړے شی. ۱۳ نو بیا د هوښیارانو د قتلولو حکم جاری
شو، او د دانیال او د هغۀ ملګرو پسې یې هم کسان ورولېږل چې هغوئ قتل کړی. ۱۴ هرکله چې اریوک د بادشاه د محافظانو
مشر، د بابل د هوښیارانو قتلولو پسې ووتو نو دانیال په ډېر هوښیارتیا او تمیز د هغۀ سره خبرې وکړې. ۱۵ هغۀ د بادشاه د
آفسر نه تپوس وکړو چې، ”بادشاه دومره سخت فرمان ولې جاری کړے دے؟“ بیا د بادشاه آفسر اریوک دانیال ته ټوله قیصه
بیان کړه. ۱۶ نو په دې اورېدو سره دانیال سمدستی بادشاه له ورغلو او د هغۀ نه یې وخت وغوښتلو، چې دے به ورته د خوب
تعبیر ورکړی. ۱۷ نو بیا دانیال خپل کور ته واپس لاړو او ټوله قیصه یې خپلو ملګرو حننیاه، میشائیل، او عزریاه ته بیان کړه.
۱۸ هغۀ دوئ ته خواست وکړو چې آسمانی خُدائ پاک ته د دې راز د څرګندولو په حقله د رحم سوال وکړئ، نو چې دے، د
دۀ دوستان او د بابل نور هوښیاران قتل نۀ شی. ۱۹ په هم هغه شپه دا راز په رویا کښې دانیال ته څرګند شو. نو بیا دانیال د
آسمانی خُدائ پاک ثناء صِفت بیان کړو ۲۰ او هغۀ وفرمائیل چې، ”د خُدائ پاک نوم ته دې د تل دپاره ثناء صِفت وی، حکمت
او قدرت د هغۀ دے. ۲۱ هغه وختونه او حالات بدلوی، هغه بادشاهان په تخت کښېنوی او هغوئ اخوا کوی. هغه پوهانو له
پوهه او عالمانو له عِلم ورکوی. ۲۲ هغه ژور او پټ د راز خیزونه څرګندوی، هغه ترې خبر دے څۀ چې په تیارۀ کښې پراتۀ
دی، او د هغۀ نه ګېرچاپېره نُور دے. ۲۳ زۀ ستا ثناء صِفت او شُکر ګزاری کوم، اے زما د پلار نیکۀ پاکه خُدایه. ځکه چې تا
ما له پوهه او قدرت راکړے دے. تا ما ته هغه څۀ وښودل د څۀ چې مونږ ستا نه غوښتنه وکړه، تا ما ته د بادشاه خوب او د
هغۀ مسئله څرګنده کړه.“

حضرت دانیال خوب تعبیروی

۲۴ نو بیا دانیال اریوک له لاړو، څوک چې بادشاه د بابل د هوښیارانو د قتلولو دپاره مقرر کړے وو، ”د بابل هوښیار خلق مۀ
قتلوه. ما بادشاه له بوځه، او زۀ به د هغۀ خوب تعبیر هغۀ ته ورکړم.“ ۲۵ نو اریوک سمدستی دانیال بادشاه له بوتلو او هغۀ
بادشاه ته ووئیل، ”ما د یهوداه په جلاوطنو خلقو کښې یو کس پیدا کړو څوک به چې بادشاه ته د هغۀ د خوب مطلب ووائی.“
۲۶ بادشاه دانیال نه تپوس وکړو، چا ته به یې چې بیلطشضر وئیل، ”آیا تۀ ما ته دا وئیلے شې چې ما څنګه خوب لیدلے دے
او د هغې تعبیر کولے شې؟“ ۲۷ دانیال جواب ورکړو، ”د کوم راز چې بادشاه تپوس کوی هغه هیڅ یو هوښیار، فالګر،
جادوګر، او نجومی نۀ شی کولے چې هغه راز بیان کړی، ۲۸ خو په آسمان کښې یو خُدائ پاک موجود دے څوک چې پټ
رازونه څرګندوی، هغۀ چې نبوکدنضر بادشاه ته په خوب کښې ښودلی دی چې په راتلونکو ورځو کښې به څۀ پېښ شی. کله چې
تۀ په خپل کټ کښې پروت وې او کوم خوب او رویا چې تا ولیدله او ستا په ذهن کښې هغه تیره شوې ده هغه څۀ داسې ده.
۲۹ اے بادشاه سلامت کله چې تۀ هلته پروت وې، نو ستا فکر او سوچ د راتلونکو حالاتو طرف ته واوړېدو، او د رازونو ښکاره
کوونکی درته دا وښودل چې په آئنده کښې به څۀ کیږی. ۳۰ دا کوم راز چې ما ته څرګند شو، د دې دا مطلب نۀ دے چې ګنې

زۀ دې د نورو کسانو نه ډېر هوښيار يم، خو دا د دې دپاره چې تۀ، اے بادشاه سلامت، د دې راز په تعبير باندې کوم چې ستا په
خيال کښې تير شو پوهه شې. (٣١) اے بادشاه سلامت تا په خوب کښې وليدل چې يوه لويه ځلېدونکې او حېرانوونکې مجسمه
ستا په وړاندې ولاړه وه او هغه يرووونکې وه. (٣٢) د دې مجسمې سر د خالصو سرو زرو نه جوړ شوے وو، د هغې سينه او
لاسونه د سپينو زرو نه، د هغې ګېډه او پتونونه د زېړو نه جوړ وُو، (٣٣) د دې پنډۍ د اوسپنې، او د پښو څۀ حِصه د اوسپنې او
څۀ حِصه د پخې شوې خاورې نه جوړه شوې وه. (٣٤) هرکله چې تا دې ته کتل، نو په دې وخت کښې د غرۀ نه يو لوئ کاڼے په
خپله راجدا شو، خو د انسان په لاسونو نه. هغه د هغه مجسمې په پښو راپرېوتو کومې چې د اوسپنې او خاورو نه جوړې شوې
وې او هغه يې ټوټې ټوټې کړې. (٣٥) نو بيا اوسپنه، خاوره، زېړ، سپين زر او سرۀ زر ټول ټوټې ټوټې شو او داسې والوتل لکه څنګه
چې په اوړی کښې بوس د غنمو په درمند کښې الوځی. هوا هغه ټول يوړل او هيڅ نښه يې پاتې نۀ شوه. خو هغه کاڼی کوم چې دا
مجسمه وويشته هغې نه يو لوئ غر جوړ شو او ټوله زمکه يې ونيوله. (٣٦) دا ستا خوب وو، او زۀ به يې اوس تعبير هم درته بيان
کړم. (٣٧) تاسو، اے بادشاه سلامت، د ټولو بادشاهانو نه لوئ بادشاه يئ. آسمانی خُدائ پاک درته بادشاهی او قدرت، زور شان
او شوکت درکړے دے. (٣٨) هغۀ ستا لاسونو ته ټول انسانان او ځناور او د هوا مارغان حواله کړی دی. چرته چې هم دوئ
اوسيږی، هغۀ تۀ په هغوئ ټولو حکمران مقرر کړے يې. او هغه د سرو زرو سر تۀ په خپله يې. (٣٩) ستا نه وروستو، به يوه بله
بادشاهی قائمه شی چې ستا د بادشاهۍ نه به کمزورې وی، او بيا به دريمه بادشاهی راشی، د زېړو به وی، او دا به په ټوله زمکه
حکمرانی وکړی. (٤٠) په آخر کښې به بيا څلورمه بادشاهی راشی چې د اوسپنې په شان به مضبوطه وی ځکه چې اوسپنه هر څۀ
ماتوی او ټوټې ټوټې کوی، نو بيا څنګه چې اوسپنه خيزونه ټوټې ټوټې کوی نو داسې به هغه نور ټول مات او ټوټې ټوټې کړی. (٤١)
لکه څنګه چې تا وليدل چې د هغې د پښو او ګوتو څۀ حِصه د اوسپنې او څۀ حِصه د پخې خاورې نه جوړه وه نو دا به جدا
شوے بادشاهت وی، خو بيا به هم په کښې څۀ نا څۀ د اوسپنې زور پاتې وی، څنګه چې تا اوسپنه خاورې سره يوځائ وليدله.
(٤٢) کۀ څۀ هم چې تا وليدل چې اوسپنه د ختې سره ګډه شوې وه، نو بيا به د دې بادشاهۍ څۀ حِصه طاقتوره او څۀ حِصه
کمزورې وی. (٤٣) تاسو وليدل چې اوسپنه د خاورې سره يوځائ شوې وه، نو بيا به دغه شان د هغه بادشاهۍ خلق هم کوشش
وکړی چې د يو بل سره په وادۀ کولو د يو بل ملاتړ جوړ شی، خو دوئ به په خپلو کښې په اتفاق نۀ شی لکه څنګه چې اوسپنه د
خاورو سره يوځائ کېدلے نۀ شی. (٤٤) د هغه بادشاهانو په زمانه کښې، به آسمانی خُدائ پاک داسې بادشاهی راولی چې هغه به
هيڅکله نۀ ختميږی، نۀ به دا بل قوم نيولے شی. هغه به دا ټول بادشاهتونه مات کړی او ختم به يې کړی، خو دا به د تل دپاره
پاتې شی. (٤٥) دا د غرۀ نه د کاڼی د راجدا کېدلو د رويا تعبير دے، خو د انسانانو په لاسونو نه، هغه کاڼی چې اوسپنه، زېړ،
خاوره، سپين زر او سرۀ زر يې ټوټې کړل. لوئ خُدائ پاک بادشاه ته دا ښودلی دی چې په راتلونکی وخت کښې به څۀ کيږی. دا
خوب رښتيا او تعبير يې باوری دے.“

د بادشاه حضرت دانيال ته انعام ورکول

(٤٦) نو بيا نبوکدنضر بادشاه د دانيال په وړاندې ټيټ شو او د هغۀ عزت يې وکړو او حکم يې وکړو چې هغۀ ته د غلو دانو او د
خوشبو نذرانې وړاندې کړې. (٤٧) بادشاه دانيال ته ووئيل، ”بېشکه ستا خُدائ پاک د ټولو معبودانو خُدائ پاک دے او د
بادشاهانو مالِک دے او د رازونو ښکاره کوونکے دے. ځکه چې تا ته دا راز ځرګند کړے شو.“ (٤٨) بيا بادشاه دانيال ته لوئ
مقام ورکړو، او ډېرې او ښکلې تحفې يې ورکړې. بادشاه هغه د بابل په ټوله صوبه باندې حکمران او د ټولو هوښيارانو مشر
مقرر کړو. (٤٩) نو د دانيال په خواست سره بادشاه شدرک، ميشک، او عبدنجو د بابل د صوبې په انتظاميه کښې آفسران مقرر
کړل، او په خپله دانيال په شاهی دربار کښې پاتې شو.

د سرو زرو د مجسمې د عبادت حکم

٣ (١) نبوکدنضر بادشاه يوه د سرو زرو مجسمه جوړه کړه چې لس کم سل فټه اوچته او نهۀ فټه پلنه وه، او هغۀ هغه د بابل په
صوبه کښې د دُورا په مېدان کښې ودروله. (٢) نو بيا بادشاه ټولو حکمرانانو، مشيرانو، خزانچيانو، قاضيانو او د صوبو

آفسرانو ته پیغام ولیږلو چې د مجسمې د لګولو مراسمو له راشئ کومه چې هغهٔ ودرولې وه. ۳ نو بیا ټول حکمرانان، مشیران، خزانچیان، قاضیان، او د صوبې نور آفسران د مجسمې د وقف کېدو رسم له راغونډ شول کومه چې نبوکدنضر بادشاه ودرولې وه او د هغې په وړاندې هغوئ ودرېدل. ۴ نو بیا ډندورچی په اوچت آواز اعلان وکړو، "اے د ټولو قومونو، ذاتونو او ژبو خلقو، تاسو ته دا حکم دے چې هغه ضرور سر ته ورسوئ. ۵ څنګه چې تاسو د بیګل، شپیلۍ، رباب، بینجو، سرینډې، ستار او هر قسمه موسیقۍ او سازونو آواز واورئ نو هغه د سرو زرو مجسمې ته عبادت او سجده وکړئ کومه چې نبوکدنضر بادشاه ودرولې ده. ۶ هر هغه څوک چې عبادت او سجده ونهٔ کړی نو هغه به سمدستی د اور په لمبه بټۍ کښې وغورزولے شی." ۷ نو هرکله چې هغوئ د بیګل، شپیلۍ، رباب، بینجو، سرینډې، ستار او هر قسمه موسیقۍ او سازونو آواز واورېدو، نو د ټولو خلقو او ټولو قومونو او د هرې ژبې خلقو، هغه د سرو زرو مجسمې ته سجده وکړه او د هغې عبادت یې وکړو، کومه چې نبوکدنضر بادشاه ودرولې وه.

د حضرت دانیال په دوستانو د نافرمانۍ اِلزام

۸ نو په دې موقع څهٔ نجومیان بادشاه له ورغلل او د یهودیانو خلاف یې سخت شکایت وکړو. ۹ هغوئ نبوکدنضر بادشاه ته ووئیل چې، "اے بادشاه، تهٔ دې د تل دپاره ژوندے یې. ۱۰ اے بادشاه سلامت، تاسو یو فرمان جاری کړے دے، هغه دا چې هر څوک چې د بیګل، شپیلۍ، رباب، بینجو، سرینډې، ستار او هر قسمه موسیقۍ او سازونو آواز واوری هغوئ دې د سرو زرو مجسمې ته سجده وکړی او د هغې عبادت دې وکړی. ۱۱ او هر څوک چې دې مجسمې ته سجده ونهٔ کړی او د هغې عبادت ونهٔ کړی، نو هغه به د بل شوې اور بټۍ ته ضرور وغورزولے شی. ۱۲ خو اے بادشاه سلامت، دلته یو څو یهودیان دی څوک چې تا د بابل په صوبې باندې مشران مقرر کړی دی، شدرک، میشک او عبدنجو، څوک چې تا له توجو نهٔ درکوی. نهٔ هغوئ ستا د معبودانو خِدمت کوی او نهٔ د هغه سرو زرو د مجسمې عبادت کوی کومه چې تا ودرولې ده." ۱۳ نو بیا په دې باندې بادشاه ډېر غصه شو او حکم یې وکړو چې سمدستی شدرک، میشک، او عبدنجو ما ته حاضر کړئ. نو دا کسان بادشاه له راوستلے شول. ۱۴ نو بیا نبوکدنضر هغوئ ته ووئیل، "شدرک، میشک او عبدنجو ولې دا خبره رښتیا ده چې تاسو زما د معبودانو خِدمت او د هغه سرو زرو د مجسمې عبادت نهٔ کوئ کومه چې ما ودرولې ده؟ ۱۵ اوس کله چې تاسو د بیګل، شپیلۍ، رباب، بینجو، سرینډې، ستار او هر قسمه موسیقۍ او سازونو آواز واورئ، نو کهٔ چرې تاسو دې ته تیار یئ چې هغه د سرو زرو مجسمې په وړاندې ټیټ شئ او د هغې عبادت وکړئ کومه چې ما جوړه کړې ده، نو ډېره ښهٔ ده. خو کهٔ چرې تاسو د هغې عبادت ونهٔ کړئ نو تاسو به سمدستی د اور بټۍ ته وغورزولے شئ. نو کوم یو معبود به تاسو زما د لاسه خلاص کړی؟" ۱۶ شدرک، میشک او عبدنجو بادشاه ته جواب ورکړو، "اے نبوکدنضره، مونږ ته د دې ضرورت نشته چې ستا نه په دې معامله کښې د خپل ځان ساتنه وکړُو. ۱۷ اے بادشاه کهٔ چرې مونږ د بل شوې اور بټۍ ته وغورزولے شُو، نو د کوم خُدائ پاک چې مونږ خِدمت کوُو هغه دا کولے شی چې مونږ د هغې نه وساتی، او هغه به مونږ ستا د لاسونو نه بچ کړی. ۱۸ اے بادشاه سلامت، خو کهٔ چرې هغه مونږ ستا نه بچ هم نهٔ کړی، خو تهٔ په دې پوهه شه چې مونږ به نهٔ ستا د معبودانو عبادت او نهٔ د هغه سرو زرو د مجسمې عبادت وکړُو کومه چې تا ودرولې ده."

د حضرت دانیال دوستانو له د مرګ سزا اوروِل

۱۹ نو بیا نبوکدنضر شدرک، میشک او عبدنجو ته ډېر سخت غصه شو، او د غصې نه د هغهٔ رنګ تک سور شو. او هغهٔ حکم وکړو چې هغه د اور بټۍ د پخوا نه اووهٔ ځله زیاته ګرمه کړئ. ۲۰ او هغهٔ په خپل فوج کښې څو تکړه کسانو ته حکم وکړو چې شدرک، میشک او عبدنجو کلک وتړئ او په بټۍ کښې یې د اور لمبو ته وغورزوئ. ۲۱ نو بیا هغوئ هغه درې واړه کسان د خپلو قمیصونو، پرتوګونو، چوغو او پټکو سره وتړل او د اور لمبو ته یې په بټۍ کښې وروغورزول. ۲۲ خو د بادشاه حکم ډېر زورَور وو او بټۍ ډېره زیاته ګرمه شوې وه نو ځکه د اور شغلو هغه فوجیان وسوزول او مړهٔ یې کړل چا چې شدرک، میشک او عبدنجو د اور په بټۍ کښې وغورزول. ۲۳ نو دا درې کسان کلک تړلے شوی وُو او د اور بټۍ کښې یې وغورزول. ۲۴ سمدستی په حېرانتیا سره نبوکدنضر راپاڅېدو او هغهٔ د خپلو مشیرانو نه تپوس وکړو، "ولې مونږ درې کسان نهٔ وُو تړلی او په

دې بچی کښې مو نهٔ وُو غورزولی څهٔ؟“ په جواب کښې هغوئ ورته ووئيل چې، ”آو جی، اے بادشاه سلامت.“ (۲۵) هغهٔ ووئيل
چې، ”خو وګورئ، زهٔ درې نه، بلکې څلور کسان وينم چې په اور کښې ګرځی، چې نهٔ تړلے شوی دی او نهٔ ورته څهٔ نقصان
رسيدلے دے او څلورم کس لکه د مقدسې فرښتې په شان ښکاری.“

د حضرت دانيال د دوستانو آزادېدل او هغوئ ته اوچت مقام ورکول

(۲۶) نو بيا نبوکدنضر د اور د بټۍ خولې ته نزدې ورغلو او آواز يې ورکړو، ”شدرک، ميشک او عبدنجو، د خُدائ تعالىٰ
خِدمتګارانو، بهر راوځئ. دلته راشئ.“ نو شدرک، ميشک او عبدنجو د اور نه بهر راووتل. (۲۷) نو بيا لوئ آفسران، سرکاری
کسان، حکمرانان، او مشيران د هغوئ نه ګېرچاپېره راټول شول او وې ليدل چې اور بلکل د هغوئ بدن ته څهٔ نقصان نهٔ دے
ورکړے، او نهٔ د هغوئ د سر وېښتهٔ راګونجې شوی دی، او د هغوئ چُوغې هم نهٔ دی سوزېدلې، او د هغوئ د بدن نه د اور بوئ
هم نهٔ تلو. (۲۸) نو بيا نبوکدنضر ووئيل، ”د شدرک، ميشک او د عبدنجو د خُدائ پاک ثناء دې وی چا چې خپله فرښته راولېږله
او خپل خِدمتګاران يې بچ کړل. د هغوئ په هغهٔ باندې ايمان وو او زما حکم يې د پښو لاندې کړو او هغوئ دې ته تيار وُو چې د
خُدائ پاک دپاره خپل ژوند د لاسه ورکړی نهٔ دا چې د هغهٔ په ځائ د بل معبود خِدمت او عبادت وکړی. (۲۹) نو په دې وجه زهٔ
دا حکم جاری کوم چې د ټولو خلقو او قومونو او د هرې ژبې خلق کهٔ چرې هغوئ د شدرک، ميشک او عبدنجو د خُدائ پاک
خلاف څهٔ ووائی نو هغوئ به ټوټې ټوټې شی او د هغوئ کورونه به تباه کړے شی، ځکه چې بل يو معبود هم داسې نشته چې
څوک داسې بچ کړی.“ (۳۰) نو بيا بادشاه شدرک، ميشک او عبدنجو ته د بابل په صوبه کښې نور هم اوچت مقام ورکړو.

د نبوکدنضر دويم خوب ليدل

۴ (۱) نبوکدنضر بادشاه د دُنيا ټولو خلقو، ټولو قومونو، او ټولو ژبو ويوونکو ته دا پېغام ورولېږلو چې، په خير اوسئ. (۲) زهٔ
غواړم چې تاسو ته د هغه معجزو او حيرانونکو نښو په حقله خبرې وکړم کومې معجزې چې خُدائ تعالىٰ زما دپاره کړی دی.
(۳) د هغهٔ معجزې څومره لوئ دی، او د هغهٔ عجائبات څومره طاقتور دی. د هغهٔ بادشاهی تر ابده پورې ده، او د هغهٔ بادشاهی
نسل در نسل پورې ده. (۴) ما نبوکدنضر په خپل محل کښې په آرام او عيش عشرت سره ژوند کولو. (۵) ما يو خوب وليدو
کوم چې زهٔ ويرولم. کله چې زهٔ په خپل کټ کښې پروت وم، نو کومه رويا او تصور چې زما په خيال کښې راغلو نو هغې زهٔ
ډېر زيات ويرولم. (۶) نو ما بيا حکم وکړو چې د بابل ټول هوښيار خلق راوغواړئ چې زما د خوب تعبير وکړی. (۷) نو کله
چې جادوګر، فالګر، نجوميان او قسمت معلومونکی راغلل، ما هغوئ ته خوب ووئيلو خو هغوئ د هغې تعبير ما ته ونهٔ کړے
شو. (۸) خو آخر دانيال زما حضور ته راغلو، او ما ورته خپل خوب بيان کړو. مقدسو معبودانو ورته خاص طاقت ورکړے
وو، او ما په هغهٔ باندې د خپل معبود بيلطشضر نوم کېښودو. او د معبودانو روح په هغهٔ کښې وو. (۹) ما ورته ووئيل چې،
”بيلطشضر د جادوګرانو مشره زهٔ په دې پوهېږم چې د معبودانو روح په تا کښې دے، او هيڅ راز معلومول ستا دپاره مشکل کار
نهٔ دے. زما خوب داسې دے، او تهٔ يې ما ته تعبير راکړه. (۱۰) کله چې زهٔ په خپل کټ کښې اودهٔ وم ما دا خوب وليدلو، ما
وليدل، زما په وړاندې د زمکې په مينځ کښې يوه ونه ولاړه وه. او هغه ډېره زياته اوچته وه. (۱۱) دا ونه ډېره غټه او لوړه او
طاقتوره شوه او سر يې د آسمان سره ولګېدو، او دا به د ټولې دُنيا د بل سر نه ښکارېدله. (۱۲) د هغې پاڼې ښکلې وې، او مېوه
يې ډېره وه، او په دې کښې د هر چا خوراک وو. او د هغې لاندې د ميدان ځناورو د ځان دپاره د پناه ځائ پيدا کړو، او د هوا
مارغانو يې په څانګو کښې ځان له ځالې جوړې کړې، او هغې نه هر يو مخلوق ته خوراک مِلاوېدلو. (۱۳) کله چې ما لا په خوب
کښې د دې رويا په حقله سوچ کولو، نو ومې ليدل چې د آسمان نه يوه مقدسه فرښته راکوزېده، چې اخوا ديخوا يې کتل. (۱۴)
هغې په زور سره دا اعلان وکړو چې، دا ونه راوغورزوئ او څانګې يې پرې کړئ، د دې پاڼې راوشوکوئ او مېوه يې تس نس
کړئ. د دې لاندې ځناور او د څانګو نه يې مارغان وشړئ. (۱۵) خو د دې بېخ په زمکه کښې پرېږدئ او د اوسپنې او زېړو پتې
ترې نه تاو کړئ. او هلته يې په واښو کښې پرېږدئ. نو پرېږدئ چې هغه په پرخه کښې لوند شی او هغه دې په ځنګل کښې د
ځناورو سره اوسيږی. (۱۶) اووهٔ کاله به هغه د انسان عقل نهٔ لری بلکې د هغهٔ عقل به د ځناورو وی. (۱۷) د هغه فرښتې د سزا

ورکولو فیصله واورولے شوه، ترڅو چې هر یو کس ته د دې پته ولګی چې خُدائ تعالیٰ د انسانانو په بادشاهۍ باندې اختیار لری
او چې هغه چا له وغواړی نو هغهٔ له بادشاهی ورکوی، کهٔ څهٔ هم چې هغه کس ډېر غریب وی.“ ۱۸ نبوکدنضر بادشاه ووئیل،
”دا هغه خوب دے چې ما ولیدلو. نو بیا بیلطشضره، تهٔ ما ته د دې تعبیر بیان کړه ځکه چې زما یو شاهی مشیر هم ما له د دې
تعبیر نهٔ شی راکولے. خو تهٔ یې راکولے شې ځکه چې د مقدسو معبودانو روح په تا کښې دے.“

د حضرت دانیال د دوېم خوب تعبیر ورکول

۱۹ نو دانیال، چې بل نوم یې بیلطشضر وو، په دې دومره هیبت واخستو چې د څهٔ وخت دپاره هیڅ یې هم نهٔ شو فرمائیلے، او
د هغهٔ سوچ هغه وارخطا کړو. نو بادشاه هغهٔ ته ووئیل، ”بیلطشضره، په دې خوب او د هغې په مطلب مهٔ خفه کېږه.“ خو
بیلطشضر ورته په جواب کښې وفرمائیل، ”بادشاه سلامت، زهٔ غواړم چې دا خوب او د دې تعبیر دې ستا دپاره نه بلکې ستا د
دشمنانو دپاره وی. ۲۰ هغه ونه چې تا ولیدله، کومه چې دومره لوړه وه چې آسمان ته رسېدلې وه او په دُنیا کښې هر چا ته
ښکارېدله، ۲۱ د هغې پاڼې ښائسته وې او مېوه یې دومره زیاته وه چې د ټولې دُنیا دپاره کافی وه. ځنګلی ځناورو د دې لاندې
آرام کولو او مارغانو به د دې په څانګو کښې جالې جوړولې. ۲۲ اے بادشاه سلامت، تهٔ په خپله هغه ونه یې. تهٔ ډېر اوچت او
مضبوط شوے یې، تهٔ دومره لوئ شوے یې چې لویوالے دې تر آسمانه پورې رسېدلے دے او ستا بادشاهت د زمکې د بله سره
پورې رسېږی. ۲۳ اے بادشاه سلامت، تا یوه مقدسه فرښته ولیدله، چې د آسمان نه لاندې راکوزېدله او فرمائیل یې چې، دا ونه
ووهئ او تباه یې کړئ، خو د هغې تنه او جرړې په زمکه کښې پرېږدئ او د اوسپنې او زېړو په زنځیر یې وتړئ او په واښو کښې
یې پرېږدئ. او پرېږده چې په پرخه کښې لوند شی، او چې د اوو کالونو پورې د ځنګلی ځناورو په مینځ کښې پاتې شی. ۲۴ اے
بادشاه سلامت، ستا د خوب تعبیر دا دے کومه فیصله چې خُدائ تعالیٰ ستا خلاف کړې ده. ۲۵ تهٔ به د خلقو نه یوې خوا ته
وشړلے شې او د ځنګلی ځناورو سره به ژوند کوې، تهٔ به لکه د غوایو په شان ګیاه خورې او د آسمان په پرخه به تر کولے
شې. نو بیا به اووهٔ کالونه تیر شی ترڅو چې تهٔ په دې باندې پوهه شې چې صرف خُدائ تعالیٰ د انسانانو په بادشاهت اختیار
لری او هغه چا له یې ورکوی چې چا له یې زړهٔ غواړی. ۲۶ د فرښتې هغه حکم چې د ونې تنه سره د جرړو پرېږدئ نو د هغې
مطلب دا دے چې ستا بادشاهی به بیا راشی خو کله چې تاسو آسمانی حکومت ومنئ. ۲۷ بادشاه سلامت، په دې وجه دې زما
نصیحت تا ته د منلو وی، د خپلو ګناهونو اعتراف وکړه او هغه په ښو کولو سره پرېږده، او په مظلومانو رحم وکړه او شرارت
پرېږده. نو کېدے شی چې په دې کښې به ستا د بادشاهۍ خیر قائم پاتې شی.“ ۲۸ بیا دا هر څهٔ په نبوکدنضر بادشاه وشُو. ۲۹
دولس میاشتې وروستو کله چې هغه په بابل کښې د شاهی محل په چت باندې ګرځېدو، ۳۰ هغهٔ ووئیل چې، ”ولې دا هغه لوئ د
بابل ښار نهٔ دے کوم چې د بادشاهانو د اوسېدو دپاره ما په خپل زور طاقت سره د خپل جلال او شان شوکت د ښکارندوئ
دپاره آباد کړے دے؟“ ۳۱ هغه خبره لا د هغهٔ په شونډو وه چې د آسمان نه یو آواز راغلو، ”نبوکدنضر بادشاه ستا دپاره دا
حکم دے چې، ستا نه هغه شاهی اختیارات واخستلے شو. ۳۲ تهٔ به د خلقو نه وشړلے شې او د ځنګلی ځناورو سره به
اوسېږې، تهٔ به لکه د غوایو په شان ګیاه خورې. په دې به اووهٔ کالونه تیر شی ترڅو چې تهٔ په دې باندې پوهه شې چې خُدائ
تعالیٰ د انسانانو په بادشاهت اختیار لری او هغه چا له یې ورکوی چې چا له یې زړهٔ غواړی.“ ۳۳ نو سمدستی هغه څهٔ پوره شُو
څهٔ چې د نبوکدنضر په حقله وئیلی شوی وُو. هغه د خلقو د مینځ نه وشړلے شو او د ځناورو په شان یې ګیاه وخوړله. د هغهٔ په
بدن پرخه ورېدله تر هغې پورې د هغهٔ وېښتهٔ لکه د شاهین د بڼو په شان لوئ شُو او د هغهٔ نوکونه لکه د مارغانو د پنجو په شان
اوږدهٔ شول.

د نبوکدنضر د خُدائ پاک ثناء صِفت بیانول

۳۴ د اوو کالونو نه وروستو، ما نبوکدنضر خپلې سترګې د آسمان طرف ته اوچتې کړې، او زما عقل دوباره بحال شو. او ما د
خُدائ تعالیٰ ثناء صِفت ادا کړو، او د هغهٔ احترام او جلال مې بیان کړو ځوک چې د تل دپاره ژوندے دے. د هغهٔ بادشاهی تر
ابده پورې ده، او د هغهٔ بادشاهی نسل در نسل پورې ده. ۳۵ د هغهٔ په مقابل کښې د زمکې ټول خلق هیڅ نهٔ دی. هغه د آسمانی
فرښتو او د زمکې د خلقو سره چې څهٔ غواړی هغه کوی. د هغهٔ لاس هیڅوک نهٔ شی نیولے او نهٔ ورته څوک دا وئیلے شی چې،

”تا څۀ وکړل؟“ ۳۶ په هم هغه وخت کښې کله چې زما عقل کار شروع کړو، نو زما عزت او شان و شوکت ما ته د خپلې
بادشاهۍ دپاره واپس مِلاو شو او زما مشيرانو او آفسرانو ما ته حلف راکړو، زۀ په خپل تخت باندې دوباره کښېناستلم. او د
پخوا نه زما عزت نور هم زيات شو. ۳۷ نو اوس، زۀ نبوکدنضر، د آسمان د بادشاه ثناء صِفت او لوئی بيانوم، ځکه څۀ چې
هغه کوی هغه صحيح دی او د هغۀ ټول کارونه د اِنصاف دی. او هغوئ څوک چې کبر او لوئی کوی نو هغه يې عاجز کولے
شی.

د بيلشضر مېلمستيا

۵ ۱ يوه ورځ بيلشضر بادشاه يوه لويه مېلمستيا تياره کړه او د خپلو آفسرانو نه يې زر کسان راوغوښتل او د هغوئ سره يې
يوځائ مے وڅښل. ۲ کله چې بيلشضر خپل مے څښل، نو هغۀ حکم وکړو چې هغه د سرو زرو او سپينو زرو جامونه او
پيالئ راوړئ کومې چې د هغۀ پلار نبوکدنضر په يروشلم کښې د مالِک خُدائ د کور نه راوړې وې، چې بادشاه او د هغۀ آفسران،
د هغۀ ښځې او د هغۀ وينځې په کښې مے وڅښی. ۳ نو بيا هغوئ د سرو زرو جامونه او پيالئ راوړې کومې چې په يروشلم
کښې د خُدائ پاک د کور نه راوړلے شوې وې، او بادشاه او د هغۀ آفسرانو، د هغۀ ښځو او د هغۀ وينځو په هغو کښې وڅښل.
۴ کله چې هغوئ مے څښل، نو بيا هغوئ د سرو زرو، سپينو زرو، پيتلو، اوسپنو، د لرګی او د کاڼو نه د جوړو شوو معبودانو
ثناء صِفت وکړو. ۵ او ناګهانه د انسان د لاس ګوتې راښکاره شوې او د شاهی محل د دېوال په پلستر باندې د شمعدان سره
نزدې ليکل وکړل. کله چې هغه لاس ليکل کول نو بادشاه په خپله هغه وليدلو. ۶ د هغۀ رنګ د يرې نه تک زيړ شو او دومره
يرېدلے وو چې د پښو د ريږدو په وجه په ځائ ودرېدلے نۀ شو. ۷ نو بادشاه په تېزه آواز وکړو چې جادوګر، فالګر او
نجوميان راوغواړئ. نو د بابل دې هوښيارو سړو ته بادشاه ووئيل چې، ”هر څوک چې دا ليکلے شوی الفاظ ولولی او د هغې
مطلب راته بيان کړی نو هغۀ ته به کاسنی چُوغه د عزت دپاره درواغوستلے شی او د هغۀ په غاړه کښې به د سرو زرو هار
واچولے شی، او په بادشاهۍ کښې به ورته درېم مقام مِلاو شی.“ ۸ نو بيا د بادشاه ټول هوښياران راغلل، خو هغوئ هغه ليکل
ونۀ شُو لوستلے او نۀ يې بادشاه ته دا وئيلے شُو چې د دې څۀ مطلب دے. ۹ نو بيا بيلشضر بادشاه نور هم يرې واخستو او
د هغۀ رنګ نور هم زيړ شو. او د هغۀ ټول آفسران هم پريشانه شول. ۱۰ خو کله چې د بادشاه مور د بادشاه او د هغۀ د
مشيرانو شور شرابه واورېده، نو هغه د مېلمنو هال ته راننوتله. هغې ووئيل چې، ”اے بادشاه سلامت تۀ دې د تل دپاره ژوندے
يې. مۀ وارخطا کېږه، ډېر مۀ زېړېږه. ۱۱ ستا په بادشاهۍ کښې يو سړے دے چې په هغۀ کښې د پاکو معبودانو روح دے. ستا
د پلار په زمانه کښې په هغۀ کښې د معبودانو په شان عقل، حکمت او پوهه ښکاره شوه. نبوکدنضر بادشاه ستا پلار هغه د
جادوګرو، فالګرو، نجوميانو او پېشګويانو والا مشر مقرر کړے وو. ۱۲ دا سړے دانيال، چا ته چې بادشاه بيلطشضر نوم
ورکړو، بې‌شانه قابليت او پوهه لری، او هغه د خوبونو په تعبير، د مشکلو دوهو په حل کولو او د راز په خبرو څرګندولو کښې
تکړه او ماهِر دے. نو دانيال راوغواړه، هغه به درته ووائی چې د دې ليکلو مطلب څۀ دے.“

د حضرت دانيال د هغه ليکلو وضاحت کول

۱۳ نو بيا دانيال د بادشاه حضور ته راوستلے شو، او بادشاه هغۀ ته ووئيل، ”تۀ هغه دانيال يې څۀ، څوک چې زما پلار
نبوکدنضر بادشاه د يهوداه د جلاوطنو سره د يهوداه نه دلته راوستے وو؟ ۱۴ ما اورېدلی دی چې په تا کښې د خُدايانو علم
دے، او ستا عقل، پوهه او خاص حِکمت ډېر لوئ دے. ۱۵ زما په وړاندې هوښياران او جادوګران راوستلے شوی وُو چې دا
ليکلے شوی الفاظ ولولی او ما ته يې مطلب بيان کړی، خو هغوئ د دې مطلب بيان نۀ کړے شو. ۱۶ خو اوس ما دا اورېدلی
دی چې تۀ تعبير ورکولے شې او مشکلې مسئلې حل کولے شې. کۀ تۀ دا ليکل لوستلے شې او ما ته د دې مطلب بيانولے شې،
نو ستا د عزت دپاره به تا ته کاسنی شاهی چُوغه درواغوستلے شی او ستا په غاړه کښې به د سرو زرو هار واچولے شی، او په
بادشاهۍ کښې به درته درېم لوئ مقام درکړے شی.“ ۱۷ نو دانيال بادشاه ته جواب ورکړو، ”قربان تحفې دې بل چا له ورکړه
او يا يې ځان سره کړه. خو بيا به هم زۀ دا ليکل بادشاه ته ولولم او هغۀ ته به يې مطلب بيان کړم. ۱۸ اے بادشاه سلامت،

خُدائ تعالیٰ ستا پلار نبوکدنضر ته بادشاهت، لویوالے، جلال او شان و شوکت ورکړی وُو. (۱۹) هغهٔ، هغهٔ له ډېر اوچت مقام
ورکړے وو نو په دې وجه د ټولو خلقو د ټولو قومونو، او ټولو ژبو خلق د هغهٔ په وړاندې د یرې نه رېږدېدل. څوک به چې هغهٔ
مړ کول غوښتل نو مړ به یې کړو، څوک به یې چې ژوندے پرېښودل غوښتل نو هغه به یې ژوندے پرېښودو، او چا ته به یې چې
ترقی ورکول غوښتل نو هغهٔ له به یې ترقی ورکړه، او څوک به یې چې عاجز کول غوښتل هغه به یې عاجز کړو. (۲۰) خو کله چې
د هغهٔ زړهٔ مغروره شو، او کبر یې اختیار کړو، نو هغه د خپلې بادشاهۍ تخت نه کوز کړے شو او هغه د خپل عزت نه محروم
کړے شو. (۲۱) هغه د بنیادمو د مینځ نه وشړلے شو او هغهٔ ته د ځناورو عقل ورکړے شو، او هغه د ځنګلی خرو سره اوسېدو.
هغهٔ لکه د ښاروی په شان ګیاه وخوړه، او د هغهٔ بدن د آسمان په پرخه باندې تر شو، ترڅو چې هغهٔ دا ویېژندل چې خُدائ تعالیٰ
د بنیادمو په بادشاهت باندې اختیار لری او هغه چا له یې ورکوی چې چا له یې زړهٔ غواړی. (۲۲) خو تا د هغهٔ زویه بیلشضره،
خپل ځان د هغهٔ په وړاندې عاجز نهٔ کړے شو، باوجود د دې چې تهٔ په دې هر څهٔ باندې خبر وې. (۲۳) بلکې، تا خپل ځان د
آسمانی مالِک په خلاف راپورته کړو. د هغهٔ د کور جامونه او پیالی ستا په وړاندې راوړلے شوی دی. تا او ستا آفسرانو، ستا
ښځو، او ستا وینځو په هغې کښې مے وڅښله. تا د سرو زرو او سپینو زرو، د زېړو، د اوسپنې، لرګی او د کاڼو نه د جوړو شوو
معبودانو ثناء صِفت وکړو، څوک چې نهٔ لیدلے شی او نهٔ اورېدلے شی او نهٔ پوهېږی. خو تا د هغه مالِک خُدائ عزت ونهٔ کړو
د چا په لاس کښې چې ستا ژوند او ستا ټولې لارې دی. (۲۴) نو په دې وجه خُدائ پاک لاس راولېږلو کوم چې دا پېغام ولیکلو.
(۲۵) دا هغه پېغام دے کوم چې لیکلے شوے وو، منې، منې، تقیل، فرسین. (۲۶) د دې الفاظو مطلب دا دے. منې، د دې مطلب
دے شمېر، خُدائ پاک ستا د بادشاهۍ ورځې شمېرلې دی او هغه یې ختمې کړې دی. (۲۷) تقیل، مطلب دے وزن، تهٔ په تله
باندې وتللے شوې او په وزن ډېر سپک وختلې. (۲۸) د فرسین، معنیٰ دا ده چې تقسیم، ستا بادشاهی تقسیم شوې ده او هغه
میدیانو او فارسیانو ته ورکړے شوې ده.“ (۲۹) نو بیا د بیلشضر په حکم، دانیال ته کاسنی رنګ چُوغه ورواغوستلے شوه، د
هغهٔ په غاړه کښې یې د سرو زرو هار ورواچولو، او په بادشاهۍ کښې هغه د درېم اوچت مقام په توګه اعلان کړے شو. (۳۰) نو
په هم هغه شپه بیلشضر د بابل بادشاه ووژلے شو، (۳۱) داریوس میدی چې د دوو شپیتو کالو وو نو بادشاهی یې ونیوله.

حضرت دانیال د زمرو په غار کښې اچول

۶ (۱) داریوس دا فیصله وکړه چې ټوله بادشاهی په یو سل او شل صوبو باندې تقسیم کړی، او هغهٔ لوئ آفسران مقرر کړل
چې په هره صوبه حکمرانی وکړی. (۲) بادشاه دانیال او دوه نور کسان په دې آفسرانو سر پرست مقرر کړل چې په آفسرانو او
د بادشاه په ګټو باندې نظر وساتی. (۳) دانیال زر دا ثابته کړه چې هغه د نورو وزیرانو او لوئ آفسرانو نه ډېر قابل دے. نو بیا
ځکه بادشاه دا فیصله وکړه چې هغه په ټوله بادشاهۍ باندې حاکِم مقرر کړی. (۴) نو په دې وجه نور وزیران او لوئ آفسران په
دې لټون کښې شُو چې د هغهٔ په حکومتی انتظام کښې څهٔ داسې غلطی پېدا کړی. خو هغوئ څهٔ داسې هیڅ څیز د هغهٔ خلاف
پېدا نهٔ کړلو چې هغه پرې ملامته کړی، ځکه چې هغه ډېر ایماندار وو او هیڅ قسم غلطی او بې‌ایمانی یې نهٔ کوله. (۵) آخر هغه
کسانو دا ووئیل چې، ”دې طریقې سره به مونږ په دانیال هیڅ قِسمه اِلزام ونهٔ لګولے شُو. خو یوه خبر ده چې د اِلزام باعث
جوړېدے شی یعنې د هغهٔ د خُدائ پاک د شریعت په حقله.“ (۶) نو بیا وزیران او لوئ آفسران په یو ځائ بادشاه له ورغلل او
ورته یې ووئیل چې، ”داریوس بادشاه دې د تل دپاره ژوندے وی. (۷) مونږ د ټول مُلک شاهی وزیران، آفسران، مشیران،
مشران او حاکمان په دې راضی شوی یُو چې بادشاه دې یو فرمان جاری کړی او په سختۍ سره دې په هغې عمل وکړے شی
چې په راتلونکو دېرشو ورځو کښې هر څوک چې هم ستا نه بغیر د بل معبود یا انسان عبادت وکړی، نو هغه دې د زمرو په غار
کښې واچولے شی. (۸) نو اوس، اے بادشاه سلامت، دا حکم جاری کړه او مهر پرې ولګوه چې څوک هم دا بدل نهٔ کړے
شی، لکه د میدیانو او فارسیانو د قانون په مطابق چې نهٔ منسوخ کېدونکے دے.“ (۹) نو بیا داریوس بادشاه په لیکل شوے
فرمان دستخط وکړو. (۱۰) خو کله چې دانیال په دې خبر شو چې دا فرمان جاری شوے دے، نو هغه په خپل کور کښې بره
کوټې ته لاړو چې کړکۍ یې د یروشلم طرف ته کولاو وې. نو هره ورځ به یې درې ځله سجده او دُعا کوله، او د خپل خُدائ پاک
شُکر به یې ادا کولو، لکه څنګه چې هغهٔ وړاندې کول. (۱۱) نو بیا دا کسان په یو ځائ لاړل او دانیال یې ولیدلو چې دُعا یې کوله
او د خپل خُدائ پاک نه یې مدد غوښتلو. (۱۲) نو بیا هغوئ بادشاه له لاړل او هغهٔ ته یې د هغه شاهی حکم په حقله یاداشت

ورکړو، "آیا تاسو دا حکم نهٔ وُو جاری کړے چې په راتلونکو دېرشو ورځو کښې هر چا هم بغیر ستا نه اے بادشاه سلامت، د بل
معبود او یا انسان عبادت وکړو او یا دُعا یې ترینه وغوښتله هغه به د زمرو په غار کښې واچولے شی؟" بادشاه ورته جواب
ورکړو چې، "آو، بلکل دا حکم د میدیانو او فارسیانو د قانون په مطابق دے کوم چې نهٔ شی بدلېدلے." (۱۳) بیا هغوئ بادشاه ته
ووئیل چې، "دانیال څوک چې یو د یهوداه د جلاوطنو کسانو نه دے، هغه نه ستا پرواه ساتی، اے بادشاه سلامت او نه ستا حکم
ته څهٔ توجو ورکوی. هغه اوس هم په ورځ کښې درې ځله د خپل خُدائ پاک نه دُعا غواړی." (۱۴) نو کله چې بادشاه دا خبره
واورېده، نو هغه ډېر زیات خفه شو. هغهٔ دا اراده وکړه چې دانیال بچ کړی او هغهٔ ټوله ورځ تر نمر پرېوتو پورې د داسې لارې
چارې پېدا کولو کوشش وکړو چې دانیال بچ کړی. (۱۵) نو بیا هغه کسان په ډله بادشاه له ورغلل او هغهٔ ته یې ووئیل، "بادشاه
سلامت، دا خبره یاد ساته چې، د میدیانو او فارسیانو د قانون په مطابق کوم یو قانون او فرمان چې بادشاه جاری کړی نو هغه
بدلېدے نهٔ شی." (۱۶) نو بیا بادشاه حکم وکړو، او هغوئ دانیال راوستلو او هغه یې د زمرو په غار کښې وروغورزولو. بادشاه
دانیال ته ووئیل چې، "ستا خُدائ پاک د کوم چې تهٔ په وفاداری خِدمت کوې، هغه دې تا له خلاصون درکړی." (۱۷) یو ګټ
راوړلے شو او د غار په خولهٔ کېښودے شو، او بادشاه پرې خپل مهر او د خپلو حاکمانو مهرونه یې پرې ولګول، د دې دپاره
چې څوک دانیال بچ نهٔ کړی. (۱۸) نو بیا بادشاه خپل شاهی محل ته واپس شو او هغه شپه یې بې د خوراکه او د هر قسمه عېش
عشرت نه بغیر تیره کړه. او هغه ټوله شپه ویښ وو او خوب نهٔ ورتلو. (۱۹) خو په توره خړه بادشاه پاڅېدو او د زمرو غار ته په
تېزئ سره ورغلو. (۲۰) نو کله چې هغه غار ته نزدې وروړسېدو، نو هغهٔ دانیال ته په غمژن آواز سره آواز ورکړو، "اے دانیاله، د
ژوندی خُدائ خِدمت کوونکیه، ولې ستا خُدائ پاک د چا چې تهٔ په وفاداری سره عبادت کوې، هغهٔ دا وکړے شو چې تا د
زمرو نه بچ کړی؟" (۲۱) دانیال ورله جواب ورکړو، "بادشاه سلامت، تهٔ دې د تل دپاره ژوندے اوسې. (۲۲) زما خُدائ پاک خپله
فرښته راولېږله او هغې د زمرو خولې بندې کړې. هغوئ ما ته هیڅ قسمه نقصان نهٔ دے رارسولے، ځکه چې زهٔ هغهٔ ته بې‌ګناه
ثابت شوم. بادشاه سلامت، نهٔ ما ستا خلاف څهٔ جرم کړے دے." (۲۳) بادشاه په دې بې‌حده خوشحاله شو او حکم یې وکړو
چې دانیال د غار نه راوباسئ. او کله چې یې دانیال رابهر کړو، نو په هغهٔ یو زخم هم نهٔ وو، ځکه چې د هغهٔ په خپل خُدائ پاک
باور وو. (۲۴) بیا د بادشاه په حکم، هغه سړی راوستلے شول چا چې په دانیال د بد نیت نه اِلزام لګولے وو او د زمرو په غار
کښې یې د ښځو او بچو سره وروغورزول. د غار بېخ ته د رسېدو نه وړاندې زمرو په هغوئ حمله وکړه او هډُوکی یې ورله ټوټه
ټوټه کړل. (۲۵) نو بیا په ټول مُلک کښې داریوس بادشاه ټولو خلقو، قومونو، او د دُنیا د هرې ژبې ویوونکو ته دا ولیکل، "په
تاسو دې سلامتیا او برکت وی. (۲۶) زهٔ د خپلې بادشاهۍ په هر ځائ کښې خلقو ته دا فرمان جاری کوم چې تاسو ټول د دانیال
د خُدائ نه یرېږئ او د هغهٔ عزت کوئ. ځکه چې هغه ژوندے خُدائ پاک دے، او همېشه پاتې کېدونکے دے، د هغهٔ بادشاهی به
هیڅکله نهٔ تباه کېږی، او د هغهٔ بادشاهی به کله هم نهٔ ختمېږی. (۲۷) هغه بچ کوونکے او ساتونکے دے، هغه په آسمان او زمکه
کښې نښې او عجائب څرګندوی. هغهٔ دانیال د زمرو د پنجو نه بچ کړو." (۲۸) نو دانیال د داریوس بادشاه په حکومت کښې او د
فارس د بادشاه خورس په حکومت کښې ډېر مخکښې شو.

د حضرت دانیال رویا د څلورو ځناورو په حقله

۷ (۱) د بابل د بادشاه بیلشضر د بادشاهۍ په اول کال، دانیال چې کله په خپل کټ کښې پروت وو نو هغهٔ خوب ولیدو او په
خوب کښې د هغهٔ په خیالونو کښې یوه رویا راغله. هغهٔ هغه څهٔ ولیکل کوم چې هغهٔ په خوب کښې ولیدل. (۲) دانیال وفرمائیل
چې، "په هغه شپه ما په رویا کښې ولیدل چې هلته زما په وړاندې د آسمان هواګانې د څلورو خواو نه د سمندر په مخ په تېزه
لګېدلې. (۳) نو څلور غټ ځناور، چې د یو بل نه مختلف وُو، د سمندر نه بهر راووتل. (۴) اولنے د زمری په شان وو، او د باز
غونډې وزرې یې وې. ما تر هغې پورې ورته کتل ترڅو چې یې وزرې پرې کړے شوې او ودرولے شو او بیا دا لکه د انسان په
شان په زمکه په دوو پښو ودرېدلو، او انسانی سوچ ورته ورکړے شو. (۵) نو بیا زما په وړاندې ما دوېم ځناور ولیدو، کوم چې
د مېلو په شان ښکارېدو. دا په خپل یو طرف باندې اوچت کړے شو، او دهٔ درې پښتۍ په خپله خولهٔ کښې د غاښونو په مینځ
کښې نیولې وې. هغهٔ ته وئیل کېدهٔ، پاڅه او په غوښو ځان موړ کړه. (۶) د دې نه وروستو، ما یو بل ځناور ولیدو، هغه لکه د

پړانګ په شان وو. او د دهٔ په شا لکه د مارغهٔ په شان څلور وزرې وې. د دې ځناور څلور سرونه وُو، او دهٔ ته یې د حکومت کولو اختیار ورکړے وو. (٧) د دې نه وروستو د شپې ما په خپله رویا کښې څلورم ځناور ولیدو چې خطرناک او یرووںکے او ډېر طاقتور وو. د اوسپنې غټ غاښونه یې وُو او خپل ښکار به یې په هغې ریچې ریچې کړو او تیر به یې کړو او څهٔ به چې ترې نه پاتې شو نو هغه به یې د خپلو پښو لاندې کړو. هغه د نورو ټولو ځناورو نه کوم چې مخکښې وُو مختلف وو، او د هغهٔ لس ښکرونه وُو. (٨) کله چې ما د هغهٔ د ښکرونو په حقله سوچ کولو، نو هلته زما د وړاندې یو بل ورکوټے ښکر د هغوئ په مینځ کښې ښکاره شو، او درې وړومبی ښکرونه د هغهٔ په وړاندې راوویستلے شول. د هغه ښکر لکه د انسان د سترګو په شان سترګې وې او په خولهٔ باندې یې په بې‌پرواهئ سره لافې کولې.

د هغه ذات رویا چې همیشه ژوندے دے

(٩) کله چې ما ورته کتل نو تختونه په خپل ځائ باندې ولګولے شُو، او ازلی ذات په خپل تخت کښېناستو. د هغهٔ جامې لکه د واورې په شان سپینې وې، او د هغهٔ د سر وېښتهٔ لکه د سپینې وړئ په شان وُو. او هغه د اور په تخت باندې کښېناستو او د پایو نه یې د اور شُغلې ختلې. (١٠) او د هغهٔ د حضور نه د اور دریاب راوتلو او د هغهٔ په وړاندې روان وو. په زرګونو زرګونو د هغهٔ خِدمت له راغلل، او په لکونو هستیانې د هغهٔ په وړاندې ودرېدلې. بیا د عدالت دپاره دربار کولاو شو، او کتابونه کولاو کړے شول. (١١) ورته مې هم هغه شان کتل ځکه چې هغه ورکوټے ښکر د کبر نه ډکې خبرې کولې. تر هغې پورې مې ورته کتل چې هغه څلورم ځناور مړ کړے شو او د دهٔ لاش تباه او بَل شوی اور ته وغورزولے شو. (١٢) د هغه نورو درېو واړو ځناورو نه قدرت واخستلے شو، خو هغوئ ته د لږ وخت دپاره د ژوندی پاتې کېدلو اجازت مِلاو شو. (١٣) نو په هم هغه شپه کښې ما په خپله رویا کښې ولیدل، چې هلته زما په وړاندې یو کس لکه د اِبن آدم په شان وو، چې د آسمان د وریځو سره راروان وو. او هغه ازلی ذات ته وروړسېدو او د هغهٔ حضور ته حاضر کړے شو. (١٤) هغهٔ ته اختیار، جلال او شاهی طاقت ورکړے شو، د ټولو قومونو، ذاتونو او ژبو خلقو د هغهٔ عبادت وکړو. د هغهٔ بادشاهی ابدی او نهٔ ختمېدونکې ده، د هغهٔ بادشاهی به هیڅ کله تباه نهٔ شی.

د دانیال د خوب تعبیر

(١٥) زهٔ دانیال، د هغه هر څهٔ په حقله پرېشانه وم څهٔ چې ما لیدلی وُو، او زما رویا زهٔ ویرولم. (١٦) نو بیا زهٔ هغه ولاړو کسانو ته چې هلته تخت سره نزدې وُو یو له ورغلم او تپوس مې ترې نه وکړو چې د دې هر څهٔ مطلب څهٔ دے. نو هغهٔ ما ته د دې تعبیر څهٔ داسې وکړو، (١٧) دا څلور ځناور څلور بادشاهی دی چې د زمکې نه به راوچتې شی. (١٨) خو په آخر کښې به د خُدائ تعالیٰ مقدسو خلقو ته بادشاهی مِلاو شی، او هغوئ به په هغې باندې تر ابده پورې بادشاهی کوی. (١٩) نو بیا ما غوښتل چې د څلورم ځناور په حقله صحیح مطلب باندې ځان پوهه کړم، کوم چې د نورو ټولو نه مختلف او یرووںکے وو. او غاښونه یې د اوسپنې او د پښو پنجې یې د زېړو وې، هغه ځناور چې خپل ښکارونه یې ریچې ریچې کړل او تیر یې کړل او څهٔ چې ترې نه پاتې شول هغه یې د پښو لاندې کړل. (٢٠) ما هم غوښتل چې د هغهٔ په سر د هغه لسو ښکرونو په حقله معلومات حاصل کړم، د هغه بل ښکر په حقله کوم چې راوختلو، د کوم د راختلو نه مخکښې چې هغه درې وغورزېدل، هغه ښکر چې د نورو نه بیا غټ ښکارېدو او چې سترګې یې د انسان په شان وې، او د دې خولې د کبر خبرې کولې. (٢١) کله چې ما دا هر څهٔ کتل، نو دې ښکر د مقدسینو خلاف جنګ وکړو او هغوئ ته یې شکست ورکولو، (٢٢) ترڅو چې هغه ازلی ذات راغلو او د خُدائ تعالیٰ د مقدسینو په حق کښې یې د عدالت اعلان وکړو. او بیا هغه وخت راغلو چې هغوئ ته بادشاهی مِلاو شوه. (٢٣) نو بیا هغهٔ ما ته ووئیل چې، دا څلورم ځناور هغه د دُنیا څلورمه بادشاهی ده کومه چې به په زمکه راښکاره شی. دا به د نورو ټولو بادشاهتونو نه مختلفه وی او دا به ټوله زمکه تیره کړی، او د پښو لاندې او ریچې ریچې به یې کړی. (٢٤) هغه لس ښکرونه لس بادشاهان دی څوک چې به د دې بادشاهئ نه راشی. د دوئ نه وروستو به یو بل بادشاه پیدا شی، هغه به د مخکښېنو نه مختلف وی، هغه به درې بادشاهان ختم کړی. (٢٥) هغه به د خُدائ تعالیٰ خلاف خبرې کوی او د هغهٔ په مقدسینو به ظلم وکړی، شریعت او د اخترونو مقرر وخت د بدلولو کوشش به وکړی. مقدسین به هغهٔ ته د درې نیمو کالو دپاره حواله شی. (٢٦) خو بیا به د هغهٔ خلاف عدالت شروع شی،

او د هغهٔ نه به حکومت واخستلے شی او هغه به هم په مکمل توګه تباه شی. (۲۷) نو بیا به د آسمان لاندې د ټولو بادشاهتونو حکومت، طاقت او لوئی هغه ایماندارانو ته حواله شی چې د خُدائ تعالیٰ خلق دی. د هغهٔ بادشاهی به ابدی وی، او ټول حکمرانان به د هغهٔ عبادت او تابعداری وکړی. (۲۸) دا خبره دلته ختمه شوه. زهٔ دانیال په خپلو خیالونو کښې پرېشانه وم او زما مخ د یرې نه تک زېړ وو، خو دا خبره ما خپل ځان سره محفوظه وساتله.“

د حضرت دانیال د ګډ او چېلی رویا

۸ (۱) د بیلشضر بادشاه د بادشاهۍ په درېم کال، ما دانیال بله رویا ولیده، د هغې رویا نه وروستو کومه چې ما مخکښې لیدلې وه. (۲) په رویا کښې ما خپل ځان د سوسه قلعه په خوا کښې د عیلام په صوبه کښې د اولائی نِهر په غاړه ولاړ ولیدلو. (۳) ما وکتل چې هلته زما د وړاندې یو د دوو ښکرو والا ګډ د نِهر په غاړه ولاړ وو، او ښکرونه یې اوږدهٔ ؤو. او یو ښکر یې د بل نه اوږد وو خو دا وروستو لوئ شوے وو. (۴) نو ما ولیدل چې هغه ګډ د مغرب او شمال او جنوب طرف ته یې ښکرونه وهل. او یو ځناور هم د هغهٔ مقابله نهٔ شوه کولے، او هیڅا څوک هم د هغهٔ د زور نه خلاصولے نهٔ شُو. څهٔ چې یې زړهٔ غوښتل هغه یې کول، هغه ډېر طاقتور شو. (۵) کله چې ما د دې په حقله سوچ کولو، نو ناڅاپه یو چېلے چې د سترګو په مینځ کښې یې مضبوط ښکر وو د مشرق طرف نه راغلو، هغه زمکې سره د لګېدو نه بغېر د ټولې دُنیا نه راواوړېدو. (۶) هغه د هغه دوو ښکرو والا ګډ له کوم چې ما د نِهر په غاړه لیدلے وو په تېزه او غصه ورغلو. (۷) ما هغه ولیدو چې په هغه ګډ یې په ډېرې غصې سره حمله وکړه، هغه ګډ یې لاندې راوغورزولو او د هغهٔ دواړه ښکرونه یې ټوټه ټوټه کړل. د هغهٔ په نسبت هغه ډېر کمزورے وو چې د هغهٔ مقابله یې کړے وے، چېلی هغه لاندې په زمکه راوغورزولو او د پښو لاندې یې کړو، او چا هم هغه ګډ د هغهٔ د زور نه بچ کولے نهٔ شو. (۸) چېلے ډېر زورَور شو، خو د خپل طاقت آخری حد ته په رسېدلو باندې د هغهٔ لوئ ښکر مات شو، او د دې په ځائ څلور اوچت ښکرونه راوختل چې مخ یې د زمکې څلورو خواو ته وو. (۹) په هغې کښې د یو ښکر نه بل راووتلو، چې په شروع کښې ورکوټے وو خو هغه د جنوب او مشرق طرف ته او د اِسرائیل د ښائسته مُلک طرف ته اوږد او طاقتور شو. (۱۰) دا دومره غټ شو چې آسمانی لښکرو ته ورسېدو، او هغهٔ څهٔ آسمانی لښکر او ستوری لاندې راوغورزول او د پښو لاندې یې کړل. (۱۱) هغهٔ خپل ځان د آسمانی لښکرو د شهزاده په شان دومره اوچت وګڼلو، او هغهٔ ته د روزانه قربانی پېش کول یې ختم کړل او د مالِک خُدائ کور یې پلیت کړو. (۱۲) ځکه د سرکشی په وجه، آسمانی لښکرې او روزمره قربانی د ښکر قدرت ته ورکړے شُو. او هغه د هر کار په کولو کښې کامیاب شو او حقیقت زمکې ته وغورزولے شو. (۱۳) نو بیا ما واورېدل چې یوې مقدسې فرښتې خبرې کولې او بلې مقدسې فرښتې ورته وفرمائیل چې، ”دا کارونه به ترڅو پورې جاری وی کوم چې په رویا کښې ولیدلے شُو؟ ترڅو پورې به دا ګناه د روزمره قربانی په بدله کښې کیږی؟ ترڅو پورې به آسمانی لښکرې او د مالِک خُدائ کور د پښو لاندې کیږی؟“ (۱۴) بیا فرښتې ما ته وفرمائیل، ”دا به تر دوه زره او درې سوه ماښامونو او سحرونو پورې وخت واخلی، او د هغې نه وروستو به د مالِک خُدائ کور دوباره مقدس کړے شی.“

حضرت جبرائیل د حضرت دانیال د رویا تعبیرول

(۱۵) کله چې ما دانیال دا رویا کتله او په دې د پوهېدلو کوشش مې کولو، نو زما په وړاندې څوک ودرېدو چې لکه د انسان غوندې ښکارېدو. (۱۶) او ما د اولائی نِهر د غاړې نه د یو سړی آواز واورېدو چې وې فرمائیل، ”اے جبرائیله، دې سړی ته د دې رویا مطلب ووایه.“ (۱۷) کله چې هغه ما ته نزدې راغلو چرته چې زهٔ ولاړ وم، نو زهٔ وویرېدلم او پړمخې په زمکه پرېوتلم. هغهٔ ما ته وفرمائیل، ”اے بنی آدمه، په دې پوهه شه چې د دې رویا تعلق د آخری زمانې سره دے.“ (۱۸) کله چې هغهٔ ما ته خبرې کولې، زهٔ بې‌هوشه وم، په زمکه پړمخې پروت وم. بیا هغهٔ زهٔ ونیولم او په خپلو پښو یې ودرولم. (۱۹) بیا هغهٔ ما ته وفرمائیل، ”زهٔ د دې دپاره راغلم چې تا ته ووایم چې وروستو د غضب په وخت کښې به څهٔ وشی، ځکه چې د دې رویا تعلق د آخری زمانې سره دے. (۲۰) کوم د دوو ښکرو ګډ چې تا ولیدو دا د مادی او فارس د بادشاهانو نمائندګی کوی. (۲۱) دا وېښتو والا چېلے د یونان بادشاه دے، او هغه د سترګو په مینځ کښې لوئ ښکر اولنے بادشاه دے. (۲۲) هغه څلور ښکرونه کوم چې د هغهٔ یو مات

شوی ښکر په ځائ راوتلو د دې مطلب دا دے چې د اول بادشاهۍ نه به څلور نورې بادشاهۍ جوړې شی خو یو به هم دومره
زور طاقت نۀ لری. ﴿۲۳﴾ د دوئ د بادشاهۍ په آخری ورځو کښې کله چې د دې سرکشی او بدکاری آخری حد ته ورسیږی، نو یو
ظالم او ماهر مکار بادشاه به راوچت شی. ﴿۲۴﴾ هغه به ډېر طاقتور شی، خو دا به د دۀ خپل طاقت نۀ وی. هغه به د حېرانونکی
تباهۍ سبب شی او څۀ چې هغه کوی په هغې کښې به کامیاب شی. هغه به زورَور خلق او د ایماندارانو قوم تباه کړی. ﴿۲۵﴾ د
دوکې په سبب به هغه کامیاب شی، او هغه به خپل ځان اوچت وګڼی. کله چې هغوئ ځان محفوظ وګڼی، هغه به ناګهانه ډېر
خلق تباه کړی او د شهزادګانو د شهزاده خلاف به راپاڅی. خو بیا به هغه تباه شی، خو دا نه چې د انسان په طاقت. ﴿۲۶﴾ د
ماښامونو او سحرونو د قربانیانو کومه رویا چې تا ته ښودلے شوې ده هغه حقیقی ده، خو دا رویا پټه وساته، ځکه چې دا د ډېر
لرې مستقبل په حقله ده.“ ﴿۲۷﴾ زۀ دانیال، ډېرې ورځې خفه او بیمار وم. بیا زۀ پاڅېدم او د بادشاه کارونو له واپس لاړم. زۀ د
دې رویا په وجه خفه وم، دا د پوهې نه بهر وه.

د خپلو خلقو دپاره د حضرت دانیال دُعا

۹ ﴿۱﴾ د مادی د اخسویرس د زوئ داریوس د بادشاهۍ په اول کال ځوک چې د بابلیانو بادشاه جوړ شو، ﴿۲﴾ د هغۀ د
بادشاهۍ په اول کال، زۀ دانیال د مقدسو صحیفو نه پوهه شوم، د مالِک خُدائ د هغه کلام په مطابق چې هغۀ یرمیاه نبی له
ورکړے وو، چې یروشلم به د اویا کاله پورې وران وی. ﴿۳﴾ نو بیا زۀ مالِک خُدائ ته راوګرځېدم او هغۀ ته مې مِنت زاری
وکړه او روژه مې ونیوله، او ما د ټاټ جامې واغوستلې او په خپل ځان مې ایره ونوستله. ﴿۴﴾ ما خپل مالِک خُدائ نه دُعا
وغوښتله او اقرار مې وکړو، ”اے مالِکه، تۀ لوئ او حېرانونکے خُدائ یې، ځوک چې د خپلې مینې وعده د هغوئ سره قائمه
ساتی ځوک چې تا سره مینه کوی او ستا حُکمونه منی، ﴿۵﴾ مونږ ګناه کړې ده او غلط کارونه مو کړی دی. مونږ بدعملی کړې
ده او سرکشی مو کړې ده، مونږ ستا د احکاماتو او شریعت نه مخ اړولے دے. ﴿۶﴾ مونږ ستا خِدمت کوونکو پېغمبرانو ته غوږ
ونۀ نیولو، چا چې ستا په نوم زمونږ بادشاهانو، زمونږ شهزادګانو او پلار نیکونو، او زمونږ د مُلک ټولو خلقو ته خبرې وکړې.
﴿۷﴾ مالِکه، تۀ صادق یې، خو نن ورځ مونږ د یهوداه او یروشلم او د ټول بنی اِسرائیل خلق، نزدې او لرې شرمنده یو، په هغه
ټولو مُلکونو کښې چرته چې تا مونږ د خپلو غداری په وجه خوارۀ کړی یُو. ﴿۸﴾ اے مالِکه خُدایه، مونږ او زمونږ بادشاهان،
زمونږ شهزادګان او زمونږ پلار نیکونه په شرمونو شرمنده یُو ځکه چې مونږ ستا خلاف ګناه کړې ده. ﴿۹﴾ خو مالِک خُدائ
زمونږ خُدائ پاک مهربانه او بخښونکے دے، اګر چې مونږ د هغۀ خلاف بغاوت کړے دے، ﴿۱۰﴾ مونږ د خپل مالِک خُدائ
تابعداری نۀ ده کړې او د هغۀ هغه حُکمونه مو نۀ دی منلی کوم چې هغۀ مونږ ته د خپل خِدمت کوونکو پېغمبرانو په ذریعه
راکړل. ﴿۱۱﴾ ټولو بنی اِسرائیلو ستا د شریعت خلاف ورزی کړې ده، مخ یې ترې نه اړولے دے او ستا د منلو نه یې اِنکار کړے
دے. نو په دې وجه هغه لعنتونه او قسم خوړلے شوی افتونه چې د خُدائ پاک د خِدمت کوونکی موسیٰ په شریعت کښې
لیکلے شوی دی په مونږ نازل شول، ځکه چې مونږ ستا خلاف ګناه کړې ده. ﴿۱۲﴾ تا په مونږ د افت راوستلو په ذریعه څۀ چې
دې زمونږ د بادشاهانو په خلاف فرمائیلی وُو هغه دې پوره کړل. د آسمان د لاندې هیڅکله هم داسې افتونه نۀ دی راغلی لکه
څنګه چې په یروشلم راغلل. ﴿۱۳﴾ څنګه چې د موسیٰ په شریعت کښې لیکلے شوی دی، هغه ټول افتونه په مونږ نازل شوی دی،
بیا اوس هم مونږ د خپل مالِک خُدائ د رضا حاصلولو دپاره د خپلو ګناهونو نه اوړېدلی نۀ یُو او نۀ مو ستا په حقیقت غور
کړے دے. ﴿۱۴﴾ نو مالِک خُدائ هم په مونږ د افت راوستلو څۀ پرواه ونۀ کړه، ځکه چې زمونږ مالِک خُدائ په خپلو ټولو
کارونو کښې صادق دے، خو بیا هم مونږ د هغۀ تابعداری ونۀ کړه. ﴿۱۵﴾ اوس اے مالِکه زمونږ خُدایه، تا چې خپل خلق د
مِصر نه په خپل زورَور لاس راوویستل او خپل نوم له دې عزت او جلال ورکړو چې تر ننه قائم دے، د دې باوجود هم مونږ ګناه
وکړه، مونږ بدکارونه وکړل. ﴿۱۶﴾ اے مالِکه، په خپلو کارونو کښې تۀ صادق یې، نو په دې وجه تۀ خپله سخته غصه او غضب د
خپل ښار یروشلم، ستا مقدس غر نه لرې کړه. زمونږ ګناهونو او زمونږ د پلار نیکونو ګناهونو یروشلم او ستا خلق د ګېرچاپېره
قومونو د خندا کړل. ﴿۱۷﴾ نو اوس اے مالِکه خُدایه، د خپل خِدمت کوونکی زما دُعا او زاری ته غوږ ونیسه. اے مالِکه خُدایه د
خپل نوم په خاطر خپل تباه شوی پاک کور ته د رحم په نظر وګوره. ﴿۱۸﴾ اے خُدایه، غوږ ونیسه او واوره، خپلې سترګې کولاو
کړه او هغه کنډر شوے ښار وګوره چې ستا په نوم پورې تړلے شوے دے. مونږ تا ته سوال زاری د دې دپاره نۀ کوُو چې مونږ

صادقان يُو، خو ځکه چې ته ډېر مهربانه يې. ۱۹ اے مالِکه واوره، اے خُدايه مونږ معاف کړه. اے مالِکه زمونږ واوره او عمل پرې وکړه. اے زما خُدايه د خپل ځان د خاطره دې مۀ ايساروېږه، ځکه چې ستا ښار او ستا قوم ستا په نوم پورې تړلے شوی دی.“

د حضرت جبرائيل پېغام د مسح کړے شوی په حقله

۲۰ نو چې کله ما خبرې او دُعا کوله او د خپلې ګناه او زما د قوم د بنی اِسرائيلو د ګناه اقرار مې کولو او خپل مالِک خُدائ ته مې د هغۀ د مقدس غر دپاره زاری کوله، ۲۱ ما لا دُعا کوله چې جبرائيل، هغه سړے چې ما مخکښې په رويا کښې ليدلے وو ما له په تېزئ سره راغلو، د ماښام د قربانۍ وخت وو. ۲۲ هغۀ زۀ پوهه کړم او ما ته يې وفرمائيل، ”اے دانياله، زۀ اوس راغلم چې تا له پوهه او حکمت درکړم. ۲۳ څنګه چې تا دُعا شروع کړه نو هغې ته جواب ورکړے شو، زۀ د هغې وئيلو دپاره تا له راغلم ځکه چې تۀ ډېر قدرمند يې. په دې وجه دې پېغام ته په خيال سره غوږ شه او په رويا ځان پوهه کړه. ۲۴ اويا وارې اووۀ کاله ستا قوم او ستا مقدس ښار دپاره مقرر شوی دی چې په کښې خپله سرکشی ختمه کړئ، او ګناه بنده کړئ، د بدعملۍ کفاره ورکړئ، نۀ ختمېدونکے صداقت قائم کړئ، د پېغمبری رويا او پېشګوئي تصديق وکړئ او چې د ټولو نه مقدس ځائ مسح کړئ. ۲۵ په دې غور وکړئ او ځان پرې پوهه کړئ. دوه شپېتۀ وارې اووۀ کاله به تېر شی د کوم وخت نه چې د يروشلم د بيا جوړولو حُکم ورکړے شوے دے ترڅو چې مالِک خُدائ مسح کړے شوے بادشاه راشی. يروشلم به سره د کوڅو او حِفاظتی خندقونو جوړ کړے شی، خو کۀ څۀ هم چې په يرووونکی وخت کښې وی. ۲۶ د دې دوه شپېتۀ وارې اووۀ کاله نه وروستو به مسح کړے شوے کس قتل کړے شی او هغۀ سره به څۀ نۀ وی. نو په هغه وخت کښې به بيا بل حکمران راوچت شی د چا لښکرې به چې دا ښار او د خُدائ کور تباه کړی. د دې خاتمه به لکه د سېلاب راشی، او د جنګ او د هغې بدبختی به د آخر پورې جاری وی، او د هغې تباهۍ حکم جاری شوے دے. ۲۷ هغه حکمران به د اووۀ کالو دپاره د ډېرو خلقو سره لوظ وکړی او د دې وخت په نيمه کښې به هغه قربانۍ او نذرانې ختمې کړی. او د مالِک خُدائ د کور په اوچت ځائ به يو داسې ناپاکه بُت کېږدی چې تباهی به راولی. او تر هغې پورې به هلته وی ترڅو چې خُدائ پاک هغه خپل اَنجام ته ورسوی کوم چې ورته هغۀ مقرر کړے دے.“

د دجله سيند په غاړه د حضرت دانيال رويا

۱۰ ۱ د فارس د بادشاه خورس د بادشاهۍ په درېم کال ما دانيال ته چې راته بيلطشضر هم وئيل کېدو يوه رويا راکړے شوه. د دې پېغام حقيقت وو او دا د يو لوئ جنګ په حقله وه. د رويا په وسيله زۀ په دې پېغام پوهه شوم. ۲ کله چې دا رويا ما وليده نو په هغه وخت کښې ما دانيال د درې هفتو نه ماتم کولو. ۳ ما نۀ ښۀ خوراک کړے وو،نۀ مې غوښه او نۀ مې مے خپلو شونډو ته نزدې کړی وُو، او ما د درېو هفتو د تېرېدو پورې د سر تېل هم استعمال کړی نۀ وو. ۴ د وړومبۍ مياشتې په خليريشتمه ورځ، کله چې زۀ د دجله د لوئ سيند په غاړه ولاړ وم، ۵ هر کله چې ما بره وکتل نو ځان ته مخامخ مې يو سړے وليدو چې د سپين کتان جامې يې اغوستې وې، او د ملا نه يې د سوچه سرو زرو ملابند تړلے وو. ۶ د هغۀ بدن د ايکوامرين کاڼی په شان وو، د هغۀ مخ لکه د برېښنا په شان ځلېدو، د هغۀ سترګې لکه د مشعلونو په شان بلېدلې، د هغۀ لاسونه او پښې لکه د زېړو په شان ځلېدل، او د هغۀ آواز لکه د لوئ ګڼې د شور په شان وو. ۷ صرف ما دانيال، دا رويا وليده، ما سره نورو سړو دا ونۀ ليده، خو بيا هم هغوئ داسې وحشت واخستل چې وتښتېدل او ځانونه يې پټ کړل. ۸ نو زۀ يواځې پاتې شوم چې دا عظيمه رويا وګورم. په ما کښې طاقت پاتې نۀ شو، زما رنګ د مړی په شان تک زېړ شو او بېدمه شوم. ۹ نو بيا ما واورېدل چې هغۀ خبرې کولې، او څنګه چې ما هغۀ ته غوږ ونيولو، زۀ بېهوشه شوم، په زمکه پرمخې پرېوتلم. ۱۰ بيا يو لاس زۀ راونيولم او په خپل ځائ يې په لړزېدو سره په ګوډو کړم. ۱۱ هغۀ وفرمائيل، ”اے دانياله، تۀ خُدائ پاک ته ډېر ګران يې، کومې خبرې چې زۀ تا ته کوم هغې ته غوږ ونيسه، او پاخه ودرېږه، ځکه چې زۀ تا له رالېږلے شوے يم.“ او کله چې هغۀ ما ته دا وفرمائيل، نو زۀ په لړزېدو سره ودرېدلم. ۱۲ بيا هغۀ خبره جاری وساتله، ”اے دانياله مۀ يرېږه. د وړومبۍ ورځې نه کله چې

تا خپل سوچ دې ته تيار کړو چې پوهه حاصله کړې او د خُدائ پاک په وړاندې دې خپل ځان عاجز کړو، نو ستا دُعا قبوله
شوه، او زۀ د هغې په جواب کښې راغلے يم. ⑬ خو د فارس سلطنت روحانى شهزاده تر يوويشت ورځو پورې زما مخه
ونيوله. بيا ميکائيل چې د فرښتو سردار دے، زما مدد کولو له راغلو ځکه چې زۀ د فارس بادشاه سره ګېر شوے وم. ⑭ زۀ
اوس راغلے يم چې تاسو ته دا تشريح کړم چې په راتلونکى وخت کښې به ستا خلقو سره څۀ کيږى، ځکه چې د دې رويا تعلق
د راتلونکى وخت سره دے.“ ⑮ کله چې هغۀ ما ته دا خبرې کولې نو ما لاندې زمکې ته کتل او ګونګا شوے وم. ⑯ نو بيا يو
لکه د انسان په شان ښکارېدو هغۀ زما شونډې مسح کړې، او ما خپله خوله کولاو کړه او خبرې مې شروع کړې. ما هغه چا ته
ځوک چې زما په وړاندې ولاړ وو وئيل، ”مالِکه، زۀ د دې رويا په وجه اندېښنو راګېر کړے يم او په ما کښې زور ختم شوے
دے. ⑰ زۀ ستا نوکر څنګه تا سره خبرې وکړم، اے زما مالِکه؟ زما زور ختم شوے دے او ساه مې ځى راځى.“ ⑱ نو هغه
ځوک چې د بنى آدم په شان ښکارېدو زۀ يې بيا مسح کړم او ما له يې طاقت راکړو. ⑲ هغۀ وفرمائيل، ”اے خُدائ پاک ته،
ګران انسانه مۀ يرېږه. سلامت اوسه. اوس ډاډه شه، ډاډه شه.“ کله چې هغۀ ما سره خبرې وکړې، ما ته طاقت مِلاو شو او ورته
ومې وويل، ”اے مالِکه اوس خبره وکړه، ځکه چې تا ما له طاقت راکړے دے.“ ⑳ نو بيا هغۀ وفرمائيل چې، ”تا ته پته ده
چې زۀ ولې تا له راغلے يم؟ زۀ به زر د فارس د شهزاده خلاف جنګ له واپس لاړ شم، او څنګه چې زۀ لاړ شم، د يونان شهزاده
به راشى، ㉑ خو زۀ به اول تا ته هغه څۀ ووايم چې څۀ د حقيقت په کِتاب کښې ليکلے شوى دى. د دوئ خلاف هيڅ ځوک هم
زما مدد نۀ کوى بغير د ميکائيل ستاسو د شهزاده نه.

١١

① او د داريوس ميدى د بادشاهۍ په اول کال، زۀ ودرېدلم چې هغه مضبوط او تکړه کړم. ② نو بيا اوس، زۀ تاسو ته
رښتيا وايم.

د قومونو په خپلو کښې جنګونه

په فارس کښې به نور درې بادشاهان راوچت شى، او بيا به څلورم بادشاه راشى، ځوک چې به د هغوئ ټولو نه زيات مالداره
وى. هغۀ د خپل دولت په ذريعه طاقت حاصل کړے دے، نو هغه به هر څوک د يونان د حکومت په خلاف راوچت کړى. ③
نو بيا به يو زورَور بادشاه راشى او هغه به په لوئ اختيار سره بادشاهى کوى او هر څۀ چې يې زړۀ غواړى هغه به وکړى. ④
خو د هغۀ د ښکاره کېدو نه وروستو به د هغۀ بادشاهى ټوکړې ټوکړې شى، او دا به په څلورو حِصو تقسيم شى. دا به د دۀ اولاد
ته پاتې نۀ شى، او نۀ به بيا هغه داسې طاقتوره وى لکه څنګه چې اول وه، ځکه د دۀ بادشاهى به د بېخ نه ختمه شى او نورو ته به
حواله کړے شى. ⑤ د جنوب بادشاه به مضبوط شى، خو د هغۀ يو آفسر به د هغۀ نه زيات مضبوط شى او هغه به د هغۀ نه په
زيات طاقت سره په خپلو خلقو حکومت کوى. ⑥ څو کاله پس به د جنوب او د شمال بادشاه په خپلو کښې اِتحاد جوړ کړى.
د جنوب د بادشاه لور به د شمال بادشاه ته د اِتحاد جوړولو دپاره وادۀ کړے شى، خو هغه به په خپل خاوند اثر رسوخ ونۀ
ساتلے شى هغه او د هغې اثر رسوخ به ختم شى. نو هغه به بيا سره د خپل پلار او شاهى خِدمت کوونکو ووژلے شى. ⑦ نو بيا
به د هغې د خاندان نه يو کس راوچت شى چې د هغې ځائ ونيسى. او هغه به د شمال د بادشاه په فوج حمله وکړى او هغه قلعه
ګانو ته به ننوځى، هغه به د هغوئ خلاف جنګ وکړى او کامياب به شى. ⑧ هغه به د هغوئ معبودان، د هغوئ د پيتلو بُتان او
د هغوئ قيمتى د سپينو او سرو زرو سامان قبضه کړى او ځان سره به يې مِصر ته يوسى. او د څو کالو پورې به هغه د شمال
په بادشاه حمله ونۀ کړى. ⑨ بيا به د شمال بادشاه د جنوب د بادشاه په سلطنت حمله وکړى خو هغه به واپس شى او خپل
مُلک ته به لاړ شى. ⑩ د هغۀ زامن به د جنګ دپاره تيار شى او يو لوئ لښکر به جوړ کړى، دا به لکه د سېلاب غوندې وى او
جنګ به د هغۀ قلعه ګانو ته وررسوى. ⑪ بيا به د جنوب بادشاه په غصه کښې راوځى او د شمال د بادشاه په خلاف به جنګ
وکړى، ځوک چې به لوئ لښکر تيار کړى خو هغوئ به هم شکست وخورى. ⑫ کله چې فوج تباه شى نو د جنوب بادشاه
کښې به غرور راشى او هغه به په زرګونو خلق مړۀ کړى، خو هغه به د ډېر وخت پورې کامياب نۀ شى. ⑬ ځکه چې د شمال
بادشاه به بل لښکر راغونډ کړى، د وړومبى لښکر نه به غټ وى، او يو څو کاله پس به هغه د يو لوئ لښکر سره په هر قسمه
وسلو سمبال راشى. ⑭ په هغه وخت کښې به ډېر خلق د جنوب د بادشاه خلاف راپاڅى. ستا د قوم پارېدلى خلق به د رويا په

پوره کېدو کښې بغاوت وکړی، خو هغوئ به کامياب نۀ شی. (۱۵) نو بيا به د شمال بادشاه راشی او قلعه بند ښار د قبضه کولو دپاره به د خاورو ډيری جوړ کړی. د جنوب فوجيان به دوئ ايسارولے نۀ شی، تر دې چې د ټولو نه ښۀ او زورَور فوجيان به هم د هغوئ مقابله نۀ شی کولے. (۱۶) حمله کوونکے بادشاه به هم هغه څۀ کوی څۀ چې يې زړۀ غواړی، څوک به د هغۀ خلاف نۀ شی ودرېدلے. هغه به ځان په ښائسته مُلک کښې آباد کړی او هغۀ سره به د هغې د تباه کولو اختيار وی. (۱۷) هغه به يوه منصوبه جوړه کړی چې د خپل ټول سلطنت د زور سره راشی او هغه به د جنوب د بادشاه سره اِتحاد وکړی. او خپله لور به هغۀ ته وادۀ کړی د دې دپاره چې سلطنت تباه کړی، خو د هغۀ منصوبه به کاميابه نۀ شی او نۀ به فائده ورکړی. (۱۸) هغه به ساحلی علاقې خوا ته خپله توجو وګرځوی او په ډېرو علاقو به قبضه وکړی، خو د يو بل مُلک فوجی کمانډر به د هغۀ ګستاخانه رويه ختمه کړی او په شرمونو به يې وشرموی. (۱۹) د دې نه پس به هغه خپل مُلک کښې خپلو قلعه ګانو ته واپس شی خو هغه به تيندک وخوری او ويه غورزيږی نو د هغۀ نام و نشان به پاتې نۀ شی. (۲۰) د هغۀ په ځائ به بل بادشاه راشی هغه به محصُول اخستونکی ولېږی چې شاهی شان و شوکت پرې وساتی. خو په لږو ورځو کښې به هغه تباه شی، خو نۀ د غصې په وجه او نۀ د جنګ په وجه.

د شام يو بدعمله بادشاه

(۲۱) د هغۀ په ځائ به يو بدعمله سړے بادشاه شی چې د بادشاهۍ حق به ورته نۀ وی حاصل. هغه به ناګهانه راښکاره شی، او په سلطنت به حمله وکړی، په چالاکۍ او ټګۍ سره به بادشاهۍ قبضه کړی. (۲۲) د هغۀ په وړاندې به لوئ لښکر جارُو شی، هغه او مشر اِمام به تباه شی. (۲۳) هغۀ سره د لوظ کولو نه پس به هغه د هغوئ سره دوکه وکړی او د لږو کسانو سره به هغه قدرت حاصل کړی. (۲۴) ناګهانه به مالداره صوبې ونيسی نو هغه به په هغوئ حمله وکړی او هغه هر څۀ به حاصل کړی چې د هغوئ پلار نيکۀ نۀ وو حاصل کړی. هغه به غنيمت، لوټ شوے دولت په خپلو ملګرو کښې تقسيم کړی. هغه به د قلعه ګانو د قبضه کولو منصوبې جوړې کړی خو دا به د لږ وخت دپاره وی. (۲۵) د يو لوئ لښکر سره به هغه زور ولګوی او په نرتوب به د جنوب بادشاه په خلاف جنګ وکړی. د جنوب بادشاه به هم د خپل لوئ او طاقتور لښکر سره جنګ وکړی، خو هغه به د شمال د بادشاه په وړاندې د هغه منصوبو په وجه ونۀ دريږی کومې يې چې د هغۀ په خلاف جوړې کړې دی. (۲۶) هغوئ څوک چې د بادشاه روټۍ خوری هغوئ به د هغۀ د تباه کولو کوشش وکړی، د هغۀ لښکر به ختم شی، او ډېر به په جنګ کښې مړۀ کړے شی. (۲۷) نو دواړه بادشاهان به د شيطانۍ نه ډکو زړونو سره په يو مېز کښېنی او يو بل ته به دروغ ووائی، خو يو به هم کامياب نۀ شی ځکه چې خاتمه به بيا هم په خپل مقرر وخت راشی. (۲۸) د شمال بادشاه به ډېر دولت سره خپل مُلک ته واپس شی، خو د هغۀ زړۀ به د مقدس لوظ خلاف شی. هغه به دې ته نقصان ورسوی او بيا به خپل مُلک ته واپس لاړ شی. (۲۹) په مقرر وخت به هغه بيا په جنوبی مُلک حمله وکړی، خو دې ځل به يې نتيجه د مخکښې نه بدله وی. (۳۰) د مغربی سمندر د غاړې کشتۍ به د هغۀ مخالف راشی، او هغه به زړۀ بائيلی. بيا به هغه واپس شی او خپله غصه به د مقدس لوظ په خلقو وباسی. هغه به واپس شی او په هغوئ به مهربان شی څوک چې مقدس لوظ هېروی. (۳۱) د هغۀ لښکر به راشی چې د عبادتګاه بېحرمتی وکړی او روزانه قربانۍ به بندې کړی. هغوئ به هلته هغه ناپاکه بُت ودروی کوم چې به تباهی راولی. (۳۲) بادشاه به په غوړو خبرو سره هغوئ دوکه کړی چا چې لوظ مات کړے دے، خو کوم خلق چې خپل خُدائ پاک پېژنی هغوئ به زورَور وی او د هغۀ مقابله به وکړی. (۳۳) څوک چې هوښيار دی هغوئ به ډېرو ته صحيح تعليم ورکړی، خو د څۀ وخت دپاره به هغوئ په تُوره قتل کړے شی يا به وسوزولے شی يا به قيد کړے شی او يا به لوټ کړے شی. (۳۴) کله چې هغوئ راپرېوځی ورته به صرف لږ مدد مِلاو شی، او ډېر چې مخلص نۀ دی ورسره به ملګری شی. (۳۵) څۀ هوښياران به قتل کړے شی، د دې دپاره چې د آخر وخت پورې صفا، خالص او بېداغه کړے شی ځکه چې مقرر وخت راتلونکے دے. (۳۶) بادشاه به هغه څۀ کوی څۀ چې يې زړۀ غواړی. هغه به خپل ځان د هر معبود نه اوچت او لوئ ګڼی او د خُدائ پاک خلاف به هم کُفر وائی څوک چې د ټولو معبودانو خُدائ پاک دے. هغه به کامياب شی تر هغه وخته چې د غضب وخت پوره شوے نۀ وی، ځکه څۀ چې وئيلے شوی دی هغه به پوره کيږی. (۳۷) هغه به د خپل پلار نيکۀ معبودانو له عزت نۀ ورکوی او نۀ هغه معبود له کوم چې د ښځو خوښ دے، او نۀ به د يو معبود عزت کوی، خو هغه به خپل ځان د دې ټولو نه اوچت ګڼی. (۳۸) د دې په ځائ به هغه د قلعه ګانو د معبود عزت وکړی،

د هغه معبود کوم چې د دهٔ پلار نيکهٔ نهٔ پېژندلو. هغه به د هغهٔ عزت د سرو او سپينو زرو او قيمتى کاڼو او قيمتى تُحفو ورکولو
سره وکړى. ۳۹ هغه به د پردى معبود په مدد سره په مضبوطو قلعه ګانو حمله وکړى او د هغوئ به ډېر عزت کوى څوک چې
د هغهٔ حکومت منى. هغه به هغوئ په ډېرو خلقو حکمرانان مقرر کړى او په اجر کښې به په هغوئ زمکه تقسيم کړى. ۴۰ په
آخر وخت کښې به د جنوب بادشاه هغهٔ سره په جنګ شى، او د شمال بادشاه به د هغهٔ خلاف د جنګى ګاډو او آسونو سوارو او
ډېرو سمندرى کشتو سره راوځى. هغه به په ډېرو مُلکونو حمله وکړى او هغوئ به لکه د سېلاب غوندې ختم کړى. ۴۱ هغه به
په ښائسته مُلک حمله وکړى. ډېر مُلکونه به شکست وخورى، خو ادوم، موآب او د عمون مشران به د هغهٔ د لاس نه بچ شى.
۴۲ هغه به خپل حکومت په ډېرو مُلکونو ومنى، او مِصر به ترې هم خلاص نهٔ شى. ۴۳ هغه به د مِصر د سرو او سپينو خزانې
او ټول دولت قبضه کړى، او ليبيا او ايتهوپيا به هم هغهٔ ته تسليم شى. ۴۴ خو بيا به د مشرق او شمال افواګانې هغه پرېشانه
کړى، او هغه به په ډېره غصه کښې راوځى چې ډېر خلق تباه او نيست و نابود کړى. ۴۵ هغه به شاهى خېمې د سمندر او د
ښائسته مقدس غرهٔ په مينځ کښې ولګوى. بيا هم به د هغهٔ خاتمه راشى، او هيڅ څوک به د هغهٔ مدد نهٔ کوى.

آخرت

۱۲ ۱ په هغه وخت کښې به ميکائيل، د فرښتو لوئ سردار څوک چې ستا د قوم حفاظت کوى، راوچت شى. هغه به داسې
د مصيبت وخت وى چې داسې به د قومونو د پېدايښت نه تر دې وخت پورې نهٔ وى شوے. خو په هغه وخت کښې به ستا د
قوم نه هغوئ بچ شى، د چا نوم چې د خُدائ پاک په کِتاب کښې ليکلے شوے وى. ۲ نو بيا به هغه ګڼ خلق څوک چې په
خاورو کښې پراتهٔ دى راپاځى، څوک به د ابدى ژوند دپاره، او څوک د رسوائى او ابدى شرم دپاره. ۳ څوک چې هوښيار دى
د نمر د شغلو په شان به ځليږى، او هغوئ څوک چې ډېرو خلقو ته د صداقت لاربښودنه کوى، هغوئ به لکه د ستورو په شان د
تل دپاره ځليږى. ۴ خو تهٔ اے دانياله، دا کلام بند کړه او تر آخرى زمانې پورې پرې مهر ولګوه. ډېر خلق به اخوا ديخوا
ګرځى چې خپل عِلم کښې اضافه وکړى.“ ۵ بيا ما دانيال وکتل چې زما په وړاندې دوه نور سړى ولاړ وُو، يو د سيند په دې
غاړه او بل پورې غاړه ولاړ وو. ۶ په هغوئ کښې يو د هغه سړى نه تپوس وکړو چې د کتان جامې يې اغوستې وې، او څوک
چې د اوبو په غاړه ولاړ وو، ”نو دا حېرانېدونکې خبرې به نور په څومره وخت کښې پوره شى؟“ ۷ د کتان د جامو والا سړى
څوک چې د اوبو دپاسه وو هغهٔ خپل دواړه لاسونه آسمان ته اوچت کړل او ما واورېدل چې هغهٔ د ژوندى خُدائ پاک په نوم
قسم وخوړو او وې فرمائيل، ”دا به د درې نيمو کالو پورې وى. کله چې په مقدسو خلقو ظلم ختم شى نو بيا به دا هر څهٔ سر ته
ورسيږى.“ ۸ ما دا هر څهٔ واورېدل، خو پوهه پرې نهٔ شوم. نو ما ترې تپوس وکړو، ”زما مالِکه، د دې ټولو خبرو به څهٔ اَنجام
وى؟“ ۹ نو هغهٔ جواب راکړو، ”اے دانياله، په خپله لار په آرام سره لاړ شه، ځکه چې تر آخره وخته پورې به کلام بند شى او
مهر به پرې لګېدلے وى. ۱۰ ډېر به پاک، بېداغه او صفا کړے شى، خو بدعمله به بدعمله پاتې شى. يو بدعمله به پرې هم پوهه
نهٔ شى، خو هغوئ څوک چې هوښيار دى، هغوئ به پرې پوهه شى. ۱۱ د کوم وخت نه چې د روزانه قربانى ختمې شوې دى او
د تباهى ناپاکه بُت اېښودے شوے دے، د هغې نه به دولس سوه او نوى ورځې تېرې شى. ۱۲ بختور دى هغوئ څوک چې
ديارلس سوه او پينځهٔ دېرش ورځو ختمېدو پورې صبر وکړى. ۱۳ ترڅو چې ستا تعلق دے په خپله لار تر آخره لاړ شه. تهٔ به
وفات شې، نو تهٔ به په آخرى ورځو کښې بيا راژوندے شې د دې دپاره چې خپل ميراث درته مِلاو شى.“

pashtobibles.org © يوسفزى ۲۰۱۹